

onafhankelijk studentenblad

veto

6 maart 2017
Jaargang 43
Nummer 16

Onafhankelijk Studentenblad

veto

veto

veto

veto

veto

VETO

VETO

Speciale feesteditie
jaargang 50 nummer 8
11 maart 2024
tweewekelijks blad
erkenningnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

bpost
PB-PP|B-02817
BELGIE(N)-BELGIQUE

Navraag
met Walter Pauli 13-14

Wordt de educatieve master eindelijk gefixt? 4

DOSSIER 50 jaar Veto

Gastopinie's

van Michiel Leen en Luc Vanheerentals 2

Het verhaal van de eerste Veto
's Morgens lag de vloer vol met zinnen die
het niet gehaald hadden' 5

De bevlogen geschiedenis van Veto
'We hadden schrik dat ze ons
zouden opdoeken' 5-6

Veto stripfiguren cross-over 7

Nieuwe
Dungeons and
Dragons club blijkt
succesvol 3

Hogescholen verdeeld over master basisonderwijs: 'Universiteiten hebben hier de expertise niet voor'

De hogescholen zijn verdeeld over de aankomende master in het basisonderwijs, zo blijkt uit een rondvraag van *Veto*. Velen plaatsen vraagtekens bij de plannen zelf of bij de manier waarop die tot stand kwamen. Hoewel lang niet elke hogeschool het negatief ziet, maken sommigen gewag van 'pure universiteitspolitiek.'

Hij werd met toeters en bellen aangekondigd door het kabinet van onderwijsminister Ben Weyts: de master in het basisonderwijs – als onderdeel van een breder pakket aan maatregelen om het Vlaamse onderwijs op te krikken en de strijd aan te gaan met het lerarentekort.

Die master zou gezamenlijk worden vormgegeven door zowel hogescholen als universiteiten. Uit een rondvraag van *Veto* blijkt echter een grote ontevredenheid bij veel hogeschoolbesturen over de plannen, al lopen de meningen wel uiteen.

'Dit is niet gebaseerd op onderzoek, wel op de wens om de master op te eisen'

anonieme oud-hogeschoolbestuurder

Zo zouden de hogescholen volgens sommigen te weinig tijd hebben gekregen om goed na te denken over de opleiding. Ze zullen bovendien niet het diploma mee mogen uitreiken, wat bij een aantal onder hen op onbegrip stuit. Bovendien plaatsen veel van hen vraagtekens bij het nut van een universitaire master basisonderwijs.

Valse beloftes?

De meeste hogescholen waarmee *Veto* sprak gaven aan dat de master er heel plotseling kwam. 'Wij hadden eigenlijk onvoldoende tijd om hier veel over na te denken', vertelt een hogeschooldirecteur die anoniem wenste te getuigen.

In november werden de plannen voor een master basisonderwijs aangekondigd, maar de universiteiten en hogescholen kregen naar verluidt slechts een paar weken de tijd om het eens te geraken over een engagementsverklaring.

Daarbovenop is het de bedoeling om al tegen de zomer van 2024 een zogenaamde 'toets nieuwe opleiding' op te stellen, die als officiële aanvraag geldt voor de nieuwe opleiding. Die moet immers nog officieel worden geaccrediteerd.

Toch zijn de gesprekken over de invulling van de opleiding nog volop lopende. Volgens meerdere bronnen zijn de onderhandelaars nog niet eens overeengekomen over het totale aantal studiepunten van de opleiding.

'Er gaat binnenkort een gemengde werkgroep over de master van start. Die zal het dossier in cocreatie verder vormgeven. Aangezien die werkgroep nog niet is opgestart, kan ik geen bijkomende relevante informatie bezorgen', laat Koen Verlaeck, secretaris-generaal van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) weten in een schriftelijke reactie.

Geen gezamenlijk diploma

De grootste ontevredenheid over de plannen betreft echter het feit dat de hogescholen niet mee het diploma van de master mogen uitreiken. 'Als je betrokken wordt bij de creatie, maar het diploma niet mag uitdelen, ben je benadeeld', gaat de anonieme directeur verder.

'Er moet voor worden gewaakt dat wie de stap zet naar deze nieuwe master, de praktijk van het leraarschap voldoende heeft meegekregen'

Marc Hermans, departementshoofd Onderwijs bij PXL Hogeschool

Nochtans bleek die zoge-naamde biddiplomering wel opgenomen in eerdere versies van de engagementsverklaring, blijkt uit documenten die *Veto* wist in te kijken. De wens van de hogescholen om een eigen 'professionele master' basisonderwijs in te richten, werd door de universitaire partners afgewezen.

Dan is het ook nog maar de vraag welke universiteiten de master zullen kunnen claimen: het decreet stippelt uit dat maximaal vijf masteropleidingen voor basisonderwijs zullen

worden erkend, en 'elke opleiding op slechts één vestiging kan worden aangeboden.'

De invulling van dat deel van het decreet ligt nog wijd open voor interpretatie en onderhandeling. Mag hogeschool PXL zo bijvoorbeeld samenwerken met de UHasselt in Limburg, of zal het daar eerder de UCLL zijn met de KU Leuven? Een helder kader is er alleszins niet.

Financiering

Andere directeurs die *Veto* sprak bekijken het positiever. 'Ik zie dit als een positieve stap in een groeiproces richting meer samenwerking, al betreur ik wel het gebrek aan biddiplomering', zegt Koen Goethals, directeur van hogeschool HOGENT.

Wie de opleiding volgt, wordt dus gewoon een universiteitsstudent, ook al geven de hogescholen de opleiding mee vorm. De hogescholen zouden wel gepaste, structurele financiering krijgen de komende jaren, al is het de vraag of dat voldoende is. Die verdeelsleutel ligt vast: 70 procent voor de universiteit, 30 procent voor de hogescholen.

Volgens sommige betrokkenen is zo'n financiering nog te weinig: 'van de 14 miljoen euro die werd verdeeld tussen universiteit en hogeschool voor de opstart, zou bij ons amper 800.000 euro belanden', hekelde een hogeschooldirecteur anoniem. 'Dat is verre van voldoende om alle engagementen probleemloos aan te gaan.'

Vervolg op pagina 4

Gastopinions

Veto voor de rechtbank

In zijn vijftigjarige bestaan is *Veto* éénmaal onder zwaar gerechtelijk spervuur beland. Dat was het geval eind april 1982. Toen publiceerde het blad stukken uit een circa 70 dossiers van gewetensbezwaarden. Die werden de 16e van die maand door de Commando Hem Day in klaarlichte dag ontvreemd uit het kantoor van de arrondissementcommissaris in de Halvestraat.

Het betrof een protestactie van de antimilitaristische groep Onkruid. Die voerde protest in de marge van de rechtszaken destijds tegen totaalweigerders, die zowel militaire dienstplicht als burgerdienst weigerden. Uit analyse van de documenten bleek onder meer dat over kritische gewetensbezwaarden politieke dossiers bijgehouden werden. Bij iemand die antimilitaristische posters verspreid wordt karaktergestoordheid vermoed. Hij dient een geneeskundig onderzoek te ondergaan.

Enkele dagen na de publicatie werd Marcel Meeus, de verantwoordelijke uitgever van *Veto* en tevens secretaris van de Algemene Studentenraad (ASR), om 5 uur 's morgens in zijn huis in de Sint-Annastraat opgepakt. Dezelfde dag wordt ook redactielid Frans Smeets opgepakt, van wie het gerecht bij een inval op de redactie de handgeschreven tekst vond over totaalweigerders dat in het bewuste *Veto*-nummer gepubliceerd werd.

Beiden zullen respectievelijk 13 en 20 uren worden vastgehouden en na ondervraging door een onderzoeksrechter gedagvaard worden op beschuldiging van heling. Als de zaak enkele maanden nadien voor de correctionele rechtbank komt worden beiden echter vrijgesproken.

In het editoriaal van het *Veto*-nummer volgend op de inval haalt de redactie en de ASR-stuurgroep keihard uit. 'Het was voor de gerechtelijke instanties blijkbaar voldoende dat VETO (sic) zijn journalistieke plicht nakwam om zijn lezers van op de hoogte te brengen wat voor puur democratische praktijken vlotweg door de Belgische beugel kunnen om de bloedhonden uit te sturen zonder leiband', viel er te lezen.

De tekst sloot af: 'We nemen het niet dat wij op deze wijze ernstig in onze persvrijheid gehinderd worden. De verantwoordelijke uitgever om 5 uur 's morgens van zijn bed lichten voelt immers aan als een serieuze intimidatie en het doorzoeken van onze redactielokalen speurend naar de gestolen documenten als een gênante verdachtmaking.'

LUC VANHEERENTALS werkte tussen 1980 en 1983 mee aan *Veto*. Vandaag is hij journalist op pensioen

'Gazetje spelen?'

'Dat is hier voor echt,' was mijn eerste indruk toen ik in 2008 aanschoof voor mijn eerste *Veto*-redactievergadering. *Veto* mag dan wel een studentenblad zijn, aan de werking was niets studentikoos (of het moesten de pinten achteraf in de Libertad zijn).

Wij speelden niet van gazetje, wij waren gazetje, met alles wat erbij hoort: deadlines, discussies met eindredacteuren, vechten voor je idee ('Moeten wij dat wel doen?'), leren schrijven met een kater, het heerlijke gevoel om een stuk af te hebben, ego-spelletjes en de uit noodzaak geboren solidariteit om on-danks alles, koste wat kost, de krant op tijd 'neer te leggen.'

Het heeft gewerkt, want overal in ons medialandschap vind je de verschillende generaties oud-Vetoranten terug. Sommigen van hen zijn tot op vandaag dierbare collega's. Als ik een leerschool heb gehad in de journalistiek, is het *Veto* geweest. Ik denk er nog vaak, met vertederend en genegenheid, aan terug. Op naar de volgende 50 jaar!

MICHEL LEEN werkte mee aan jaargangen 35 en 36 (2008-2010) als medewerker cultuur

ACTUA VAN DE WEEK

'Break up with Israel' ontvangen door universiteiten

INTERNATIONAAL De acties van proffen en studenten voor een academische boycot tegen Israëlische kennisinstellingen blijven voortduren. Na betogingen op Valentijnsdag in de verschillende Belgische universiteitssteden, verspreide initiatiefnemer 'Break up with Israel' afgelopen week zijn eisen bij verschillende universiteiten.

Zij werden ontvangen door rectoren Bernard Vanheusden (UHasselt) en Jan Danckaert (VUB). In Gent en Leuven ontmoetten ze dan weer vertegenwoordigers van de universiteit. In Antwerpen schoven ze de eisen onder de deur van rector Van Goethem. Naast een academische boycot, eist de coalitie ook de uitdrukkelijke veroordeling van doelbewuste vernietiging van Palestijnse onderwijsinstellingen.

Eerste namen M-IDZOMER 2024 zijn bekend

CULTUUR Het jaarlijkse zomerfestival van M Leuven en het Depot, M-IDZOMER, heeft de eerste aangekondigde concerten van deze editie op de wereld losgelaten. 'Op donderdag 1 augustus brengt het beroemde 90s triphop dj-duo Kruder & Dorfmeister een unieke audiovisuele show', verzekert Mike Naert, programmator en artistiek directeur van Het Depot.

'Met optredens van Novastar en Het Zesde Metaal op zaterdag 3 augustus hebben we ook twee Belgische kleppers op het programma staan.' Het Amerikaanse Explosions In The Sky vervolledigt de voorlopige line-up. Het concertseizoen ziet dus, samen met de zon, weer het daglicht.

Lezing Van Langenhove krijgt donker staartje

ONDERWIJS Na de omstrede lezing van Dries Van Langenhove opent interfederaal gelijkkansencentrum UNIA uitzonderlijk zelf een dossier. 'Indien de inhoud ons ertoe noopt, en we de bevoegdheid hebben, is verdere actie een optie', vertelde kopvrouw Els Keytsman aan Veto.

De KU Leuven besloot ook om NSVI, de organisator van het evenement, het gebruik van haar gebouwen te verbieden tot 2025 en diende zelfs een klacht in. Het ex-kamerlid voor Vlaams Belang sprak onder meer over 'de ongelijkheid tussen verschillende rassen, waar je nu eenmaal niets aan kan doen.' Een diepere analyse en verslag van de lezing vindt u op veto.be.

Spetterende editie Vlaams Kampioenschap Bierpong

STUDENT Op donderdag 7 maart vond in Kessel-Lo het Vlaams Kampioenschap Bierpong 2024 plaats. 40 duo's streeden er om de Vlaamse (waarschijnlijk plastic rode) beker. 'Het was weer een spetterende editie, met veel volk en veel ambiance', vertelt organisator Klaas Renette van JH De ZoenK aan *Veto*.

'We bekijken wat de mogelijkheden zijn om volgend jaar het aantal plekken te verhogen, zodat er dan nog meer duo's kunnen strijden om de titel van Vlaams kampioen.' Thijs Van Gestel en Jelle Van Attenhove wonnen uiteindelijk de eeuwige roem en een ticket voor het Belgisch Kampioenschap Bierpong te Lichtervelde in september.

Universiteit Antwerpen eist 17.000 euro van studenten die examenvragen fotograferden

ONDERWIJS Afgelopen maandag, 4 maart, moesten twee studenten Farmaceutische Wetenschappen zich naar de Antwerpse correctionele rechtbank begeven, zo meldt de *Gazet Van Antwerpen*.

In 2023 hadden ze foto's genomen van examenvragen, om die vervolgens te laten circuleren in chatgroepen. Dat kan een inbreuk van het auteursrecht zijn. De studenten gaven toe dat ze 'van plan waren te frauderen' en 'hoopten hulp te krijgen bij het beantwoorden van de vragen.' De UAntwerpen eist nu 17.000 euro als schadevergoeding: 'Geloofwaardigheid is van levensbelang voor een universiteit.'

SIMON STERCK

VRAAG VAN DE WEEK:

'Gaat Veto nog eens 50 jaar bestaan?'

JA 91 %

NEE 9 %

121 stemmen

12 stemmen

Zelf ook meestemmen? Volg ons op instagram!

EDITORIAAL

Universiteitspolitiek ten koste van ons onderwijs?

Het wordt een verkiezingsthema bij uitstek, de kranten staan er haast wekelijks bol van: het lerarentekort. De problematiek is prangend en bovendien structureel: ze noopt ons tot ambitieuze oplossingen.

Ook het basisonderwijs voelt de tekorten: vaak is ze het vergeten kindje in de klas van het Vlaamse onderwijsbeleid. Gelukkig kwam onderwijsminister Ben Weyts – met de KU Leuven als grote supporter onder de arm – met de oplossing der oplossingen op de proppen: een master in het basisonderwijs.

En daar valt zeker wat voor te zeggen. Met een beetje geluk zorgt zo'n master voor een meer diverse samenstelling van de lerarenkamer. Verschillende profielen kunnen elkaar aanvullen, dat is mooi. Bovendien trekt zo'n master met een beetje geluk een type student aan dat anders nooit

voor het basisonderwijs zou kiezen. Want blijkbaar moet een leerkracht met aanzien een masterdiploma hebben.

Met een beetje geluk. Want of een master je effectief tot een betere leerkracht in het basisonderwijs maakt, daar is eigenlijk niemand zeker van. Niets tegen professionalisering, maar aan een helder plan over de invulling van de opleiding is men nog niet eens begonnen. De akkoorden zijn echter al lang ondertekend.

Wie zal de master maken? Dat is waar het schoentje knelt. Hoewel de Vlaamse hogescholen al jaar en dag leerkrachten in het basisonderwijs leveren en alle expertise in huis hebben, zullen zij de master niet mogen uitreiken. Enkel universiteiten mogen masters uitdelen, en dat komt hen handig uit.

Wel mogen de hogescholen de master

mee vormgeven, in 'co-creatie' met hun univer-sitaire partners. Ze krijgen er zelfs een paar centjes voor. Wie aan de tafel zit, maar het diploma niet uitreikt, is echter benadeeld als partner. Daar maken veel hogescholen zich zorgen over, getuigen ze in deze krant. Het zullen niet hun masterstudenten worden, maar die van de universiteiten. Met de financiering vandien.

Men moet er trouwens eerst nog over eens geraken op welke plaatsen – het decreet laat maar vijf 'vestigingen' toe – de master zal worden aangeboden. Het universiteitspolitieke gesteggel kan beginnen.

De master voelt gehaat en ongewenst aan. Waarom niet eerst samen zitten met de partners op alle niveaus, en inspelen op de reële noden in de sector? Masters

kunnen helpen, maar het ontbreekt het basisonderwijs nu vooral aan gewone mankracht en geactualiseerde eindtermen. Gooi daar anders eens wat extra financiering tegenaan.

Een overkoepelend plan is nodig voor het onderwijs. Met een nieuwe masteropleiding moet je pas afkomen als je zeker bent van de meerwaarde ervan. Laat onderweg de universiteitspolitieke spelletjes achterwege en stel de oplossingen in dienst van het onderwijs zelf. Ze snakt ernaar.

Kasper Nollé is hoofdredacteur.

Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

Studentenclubs > STUDENT

'Als het een gezellige avond was, dan zijn we allemaal winnaars': nieuwe D&D-vereniging oogst succes'

Wie *Stranger Things* gekeken heeft, kent waarschijnlijk *Dungeons and Dragons*. Sinds vorig semester kunnen geïnteresseerde nieuwelingen en ervaren spelers zich bij *D&D Students Leuven* voegen, een nieuwkomer in het Leuvense verenigingslandschap. *Veto* kon bij hun eerste activiteit van het semester zijn.

Het idee achter de vereniging ontstond vorig jaar. 'Er zijn wel *D&D*-verenigingen in de omstreken, maar die zijn niet zozeer op studenten gericht', vertelt Dries Ceuppens, kernlid van de vereniging. 'Daarom dachten we: wat als we er gewoon eenje oprichten? Hoe moeilijk kan het zijn?' In de zomer van 2023 ging het brainstormen van start.

Opvallend succes

Vorig semester vonden de eerste activiteiten plaats en die bleken succesvol: 'Er kwamen een dertigtal deel-nemers op af', weet Ceuppens. 'Ik denk dat we wel van een succes mogen spreken.' De vereniging werkt niet met formele leden, maar heeft wel een kernteam van vijf personen en een vijftiental mensen die meehelpen in de organisatie.

'Zoals *The Queen's Gambit* schaken helemaal mainstream heeft gemaakt, zo heeft *Stranger Things Dungeons and Dragons* een duwtje in de rug gegeven'

Dries Ceuppens, kernlid van de vereniging

'Een kot is vaak niet de ideale plek om een *D&D*-avond te organiseren', voegt Ceuppens nog toe. 'Daarom willen we spelers vooral een handige ruimte geven om *D&D* te kunnen

spelen.' Zo is de vereniging van plan om elke derde donderdag van de maand een lokaal af te huren en dat open te stellen voor spelers.

Opvallend is dat de vereniging vorig semester ook een cantus organiseerde. Er blijkt een interessante overlap tussen *D&D*-spelers en cantusliefhebbers. Dat is volgens Ceuppens mede te wijten aan het feit dat beide activiteiten een vast aantal regels hebben die gevolgd moeten worden.

Die regels maken van *D&D* toch snel een vrij ingewikkeld spel. Dat kan de instapdrempel voor nieuwe spelers soms nogal hoog maken. 'Daarom plannen we om geregeld een introductiesessie te organiseren', benadrukt Ceuppens. 'Dan leggen we kort uit wat de basisregels zijn, en geven we mensen ook meteen de ruimte om al een *oneshot* (verhaallijn die op één avond uitgespeeld kan worden, red.) te spelen.'

Veto kon bij zo'n introductiesessie aanwezig zijn. Ook hier was de opkomst weer van een gezellig grote omvang. De deelnemers werden in groepjes verdeeld naargelang hun ervaring en de sfeer zat er meteen in.

'Zoals *The Queen's Gambit* schaken helemaal mainstream heeft gemaakt, zo heeft *Stranger Things Dungeons and Dragons* een duwtje in de rug gegeven', weet Ceuppens. Na afloop van de activiteit voegt een *Dungeon Master* nog toe: 'Als het een gezellige avond was, dan zijn we bij *Dungeons and Dragons* allemaal winnaars.' ☺

ANKE NEYS EN SIMEON DUWEL

Wat is *Dungeons and Dragons*?

Dungeons and Dragons is een rollenspel, ook wel een *role playing game* of *RPG* genoemd. In de plaats van een concreet doel voor ogen hebben, wenen spelers zich in een fantasierijke verhalenwereld, waarin ze op avontuur trekken.

De verteller van dit verhaal wordt de *Dungeon Master* genoemd en zorgt ervoor dat alles in goede banen loopt. Je speelt het spel door je acties te vertellen aan de groep, zodat de *Dungeon Master* kan zeggen hoe die daden de rest van de verhalenwereld beïnvloeden.

Veel beslissingen worden genomen aan de hand van gespecialiseerde **dobbelstenen**, met bijvoorbeeld twintig vlakken in plaats van zes.

Het spel kent een aantal vaste regels over hoe spelers met elkaar en de wereld moeten interageren, maar zegt niks over hoe het verhaal concreet moet worden ingevuld. Dat kun je als groep dus volledig zelf bepalen, en dat maakt het voor vele spelers zo'n leuke bezigheid: de enige beperking is die van je eigen fantasie.

Vervolg van de voorpagina

Voor wie is de master?

Veel betrokkenen twijfelen eraan of een master basisonderwijs überhaupt enige zin heeft. Marc Hermans, departementshoofd Onderwijs bij PXL Hogeschool: 'De hogeschool levert eigenlijk al erg goede leerkrachten basisonderwijs af. Hoewel verdere professionalisering altijd goed is, is het maar de vraag of dat echt iets toevoegt, terwijl die masters wel aanleiding geven tot een hogere verloning.'

Hermans wil vooral dat leerkrachten in het basisonderwijs hun vorming tot leerkracht eerst uitgebreid aan de hogeschool volgen. Volgens Marc Vandewalle, voorzitter van de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA) is dat alleszins wel de bedoeling: 'Lesbevoegdheid

halen via de professionele bachelor aan de hogeschool, eventueel via een verkort programma voor zij-instromers.'

Maar net die zij-instroom baart Hermans zorgen: 'Er moet voor worden gewaakt dat wie de stap zet naar deze nieuwe master, de praktijk van het leraarschap voldoende heeft meegekregen.'

Pedagoog Pedro De Bruyckere stelt dat een master basisonderwijs moet samengaan met een nieuw personeelsbeleid op de scholen zelf, wil het kans hebben op slagen: 'Als iemand zo'n master behaalt, dan moet die ook kunnen voelen dat dat een meerwaarde heeft op de werkvloer.' De Bruyckere wijst op de Nederlandse situatie, waar veel masters wegstromen uit de klas omdat ze onvoldoende worden uitgedaagd.

Herinneringen aan de educatieve master

De nieuwe master riep bij sommigen herinneringen op aan de educatieve masters die sinds 2019 aan de universiteiten worden gedoceerd. Die opleidingen zijn niet onomstreden: ook vandaag nog klagen studenten over de grote hoop theorie, logge administratie en een gebrek aan praktijkbedding van de geleerde stof.

'Ook de educatieve master kwam er op vraag van de universiteiten, die echter niet begrepen dat je in een beroepsopleiding studenten moet voorbereiden op de praktijk, in plaats van hen nóg een masterthesis te laten schrijven', vindt een oud-hogeschoolbestuurder die erbij was toen de opleidingen werden vormgegeven.

Ook al zou de master basisonderwijs in de eerste plaats bedoeld zijn voor hogeschoolstudenten die willen professionaliseren, toch vrezten veel partners er wel voor dat de master meer profielen zal aantrekken die enkel een universitair voor diploma hebben.

'We weten uit onderzoek dat een masterdiploma niet tot betere leraren leidt, goede – op hun praktisch afgestemde – professionalisering wél. Maar dat is niet gebaseerd op onderzoek, wel op de wens om de master op te eisen', besluit de oud-bestuurder, 'Die wens is voor een groot deel gewoon universiteitspolitiek.' Daarin vallen de meeste directeurs die we spraken de bestuurder bij. ☹

Lees een uitgebreide versie op veto.be

KASPER NOLLET

ONDERWIJS > Educatieve master

De educatieve master hervormd: 'Een stap in de goede richting'

Er wordt grondig gesleuteld aan de educatieve masteropleidingen. Een zogenaamde *School of Education* moet de bekende klachten over de opleiding tegengaan. Er komen minder administratieve lasten en betere afspraken rondom stages. Maar leggen de plannen ook zoden aan de dijk?

'De belangrijkste wijziging is voornamelijk dat de *School of Education* wordt opgericht. De opleiding wordt zo meer uniform en er is meer onderlinge afstemming', steekt Marte Polspoel, mandataris van de Educatieve Master bij Stura, van wal.

'Ik ben voornamelijk bezig met overleven en mijn stages te voltooien voordat ik een burn-out krijg'

anonieme student

De *School of Education* wordt een overkoepelend centrum voor de verschillende educatieve masters. Het centrum heeft tot doel om de opleidingen, die momenteel nog sterk onderling verschillen, te uniformiseren. Het gaat om een initiatief van de KU Leuven om de masters beter te kunnen overzien en bijsturen. Administratieve vereenvoudiging wordt daarbij als sleutelwoord gezien.

Uniformisering

Om de administratieve lasten te verlagen werd eerder dit jaar een *Eduplatform* ontwikkeld en getest. Dat is een platform waar studenten én externen verschillende opleidingsonderdelen (OPO's) kunnen aan-

duiden en hun stages kunnen inplannen. Ze vinden er ook vormingen en workshops.

'We zijn aan het bekijken hoe we binnen de *School of Education* nog meer naar eenvormige platformen kunnen gaan die voor verschillende OPO's gelden, zodanig dat studenten niet met verschillende tools moeten leren werken', stelt professor Van Nieuwenhuyzen, programmadirecteur van de School of Education.

Te veel werk

Twee jaar geleden berichtte *Veto* als eerste over de grote uitval in de educatieve masteropleidingen. De administratieve last ligt zwaar bij de studenten. Dat vindt ook student in de educatieve master Cultuurwetenschappen 'Clara: 'De administratie die gedaan moet worden door de stud-enten zelf is een veelvoorkomende frustratie waarover ook mijn medestudenten over klagen.'

'Is het werk af? Neen, maar we zijn op de goede weg, daar ben ik echt van overtuigd'

[Karel Van Nieuwenhuyzen, programmadirecteur educatieve masters](#)

Bij sommige studenten staat het water hen aan de lippen. 'Het einde van mijn stages

komt stilaan eindelijk in zicht, maar ik heb nog steeds niet het gevoel dat ik een betere leerkracht ben geworden. Ik ben voornamelijk bezig met overleven en mijn stages te voltooien voor-dat ik een burn-out krijg', getuigde student *Bernad.

'Ik wil vooral minder stage-uren. Er wordt van ons verwacht dat wij 40 uren voor de klas staan, 19 uren observeren, 15 uren leerlingbegeleiding geven en 7 activiteiten 'op schoolniveau' organiseren. Dat is te veel op één jaar tijd.'

De negatieve reputatie van de educatieve masteropleiding schrikt anderen af. Niet de bedoeling, vindt Matthias D'Helft, campuscoördinator bij Stura: 'De grootste uitdaging voor de educatieve master is vooral die perceptieverandering: aantonen dat het nodig is om effectief het lerarentekort op te lossen, zodat toekomstige studenten gemotiveerd worden in plaats van afgeschrikt.'

Limbo's hervormd

De overlast aan administratie wordt in elk geval stevig aangepakt volgens Van Nieuwenhuyzen. Ook enkele vakken worden herwerkt, waaronder het sterk theoretische 'Leren in maatschappelijk betrokken onderwijs' (LIMBO) 1 en 2. Studenten vragen om meer hoorcolleges en kennisclips, omdat het vak tot op vandaag vooral een zelfstudiepakket is. 'Daar proberen we nu tegemoet aan te komen', zegt professor Van Nieuwenhuyse.

LIMBO 2 wordt dan weer kleiner wat werklast betreft. Professor Van Nieuwenhuyse benadrukt: 'Eerdere feedback wees telkens uit dat studenten ten eerste meer willen leren over klasmanagement.' Daar zal aan tegemoet gekomen worden. 'In deze 21e-eeuwse samenleving moeten we studenten ten tweede meer leren omgaan met diversiteit op alle vlakken', gaat hij verder.

'Ten derde vragen studenten om meer ken-

nis over alles wat met educatieve technologie te maken heeft, inclusief AI. We nemen die drie thema's uit LIMBO 2 en maken er een nieuw OPO van.' Dat zal 3 studiepunten bedragen en verplicht zijn.

Meer aandacht voor stage

Vorige week nog werd er een werkgroep opgericht om studenten die stage lopen beter te begeleiden. 'Met de werkgroep willen we de verwachtingen ten aanzien van studenten die stage lopen verduidelijken', aldus professor Van Nieuwenhuyzen.

'Het gaat onder meer over het aantal uren dat ze concreet zullen lesgeven', vertelt hij. Daaronder vallen ook observaties en verwachtingen omtrent leesvoorbereidingen en reflecties. De rompslomp aan papierwerk zal dus grondig worden herbekeken: daar was grote vraag naar bij de studenten die *Veto* sprak.

Professor Van Nieuwenhuyzen vulde aan dat het werk nog niet af is, maar dat hij overtuigd is dat de *School of Education* een stap in de goede richting is: 'Is het werk af? Neen, maar we zijn op de goede weg, daar ben ik echt van overtuigd. Veel mensen werken dag en nacht, weekendag of weekend heel hard vanuit die terechte bekommernis voor kwaliteitsvol onderwijs.'

*Bernad en Clara zijn gefingeerde namen, de studenten wensen anoniem te blijven. ☹

JOKE GERITS

Russisch studentenblad DOXA > INTERNATIONAAL

'We zouden nooit een platform geven aan iemand zoals Poetin, why the fuck should we?'

Op dezelfde dag dat Russische oppositiehield Navalny begraven werd, interviewde we Denis Leven op onze redactie. Hij schrijft voor drie 'ongewenste' kanalen, waaronder *DOXA*, het Russische studentenblad waarvan in 2021 vier journalisten werden gearresteerd.

BEELD: KASPER NOLLET

Het eerste kanaal waar Denis Leven voor schrijft is *Novaya Gazeta Europe*. Dat is de Europese afdeling van de onafhankelijk Russische krant en een oppositiekanaal voor de tegenhangers van Poetin. In 2021 won de hoofdredacteur de Nobelprijs voor Vrede. Als politoloog analyseert Denis het internationaal buitenlands beleid en de Europese politiek. Daarover schrijft hij *long reads*. Deze zomer erkende Rusland *Novaya Gazeta* als een ongewenste organisatie. Dat is de officiële status die de Russische autoriteiten geven aan organisaties zoals ngo's, media, politieke partijen of bewegingen.

'Zo schreef DOXA hoe een student van onze universiteit werd opgepakt, nadat hij zich verkiesbaar stelde in de oppositie'

Daarnaast schrijft hij ook voor *DOXA Magazine*, dat als ongewenst werd erkend in januari. Ook freelancet Denis soms voor andere entiteiten.

Hoe ben je bij DOXA en de rest van die entiteiten beland?

Denis: 'Ik ken *DOXA* sinds mijn bachelor aan de Higher School of Economics in Moskou. Bij haar oprichting in 2017 was het een blad over studentenzaken en wetenschap. In 2018 participeerde ik voor de eerste keer bij een activiteit van *DOXA*'.

'In 2019 waren er grootschalige protestcampagnes in Moskou rond de gemeenteraadsverkiezingen. *DOXA* schreef over de protesten en het politiegeweld. Zo besloot onze universiteit om *DOXA*'s financieringen te stoppen. Zelf werkte ik op dat moment voor iemand uit Navalny's team.'

'*DOXA* bleef, zonder status van officiële studentenorganisatie, schrijven. Zo schreef *DOXA* hoe een student van onze universiteit werd opgepakt, nadat hij zich verkiesbaar stelde in de oppositie.'

'Toen Navalny in 2021 terugkeerde naar Rusland na zijn vergiftiging, werd hij gearresteerd. Dat zorgde opnieuw voor enorme protesten. *DOXA* bracht toen een video uit met de boodschap dat er geen angst moest zijn. De Russische autoriteiten beschouwden de video als een schending van de wet die zegt dat kinderen niet bij de politiek betrokken mogen worden. Zo werden vier leden van *DOXA* zeven maanden onder huisarrest geplaatst. Ze slaagden erin, net zoals ik, Rusland

te ontvluchten toen de oorlog met Oekraïne begon.'

Waar staat DOXA nu?

'We hebben geen hoofdkantoor meer. Ik gok dat er nu ongeveer zo'n veertig à vijftig mensen voor *DOXA* werken. Ondanks onze geschiedenis zijn er veel medewerkers actief in Rusland. We waarschuwen onze schrijvers over onze status en stellen voor dat we hun mening anoniem publiceren, maar uiteindelijk is het hun eigen keuze.'

'Persoonlijk geloof ik dat journalistiek ideologisch moet zijn'

'Bij *DOXA* halen we informatie uit artikelen, interviews en repertoires van verschillende bronnen. Meestal herschrijven we dan van verschillende kleinere regionale bladen. Daarnaast hebben we onze eigen journalisten in Rusland en Europa. Ook krijgen we van ngo's en politieke bewegingen onderwerpen, opinies en andere dingen binnen, waarvan ze willen dat we die publiceren. Als we akkoord gaan, publiceren we het.'

Hoe schrijven jullie anoniem en veilig?

'We hebben superstreng cybers beveiligingsregels. Toen ik opnieuw voor *DOXA* begon te werken, moest ik wel tachtig pagina's beveiligingsprotocol doorstaan. Mijn laptop is op dit moment de best beveiligde in dit gebouw!' (*lacht*)

Is het mogelijk om Russen, die in een propagandabubbel leven, te bereiken?

'We maken gebruik van verschillende bronnen op het internet. Onze website is in Rusland geblokkeerd, maar onze technici hebben daar een *mirror* (een kopie van een website onder een andere domeinnaam, zodat de blokkade omzeld wordt, red.) voor kunnen ontwikkelen. Links naar die *mirror* proberen we te verspreiden.'

'Het is hier misschien iets minder populair, maar we delen ons nieuws ook via Telegram. Dat is misschien één van de populairste sociale mediaplatformen in Rusland. Er zijn wat geruchten dat de staat daar ook controle over heeft, maar het blijft mogelijk om informatie te verspreiden. Onze berichten worden nog steeds veel bekeken, waardoor het ons veilig lijkt.'

Wat is de kracht van nieuwskanalen zoals DOXA?

'Het is belangrijk dat we die nieuwskanalen

houden. Ze zijn een bron om mensen te bereiken en te informeren. Toch geloof ik dat dat niet het belangrijkste is, aangezien vooral nu in Rusland de meeste media – vooral degenen die vertrokken zijn – zich vasthouden aan het idee dat ze niet op één lijn zitten met de Russische overheid. Ze zijn onafhankelijk. Ze zijn journalistiek.'

'Persoonlijk geloof ik dat journalistiek ideologisch moet zijn. Wanneer media zegt dat ze geen ideologie hebben, worden ze beïnvloed en geregeerd door iemand van bovenaf. Eigenlijk heeft de media een objectieve ideologie; media zouden niet mogen liegen.'

'Zo zou *DOXA* nooit een platform geven aan iemand zoals Poetin, of een nazi, of een voorstander van oorlog. *Why the fuck should we?* We zouden hun ideologieën niet moeten verspreiden. En op die manier zijn we in onze ideologie redelijk objectief.' (*lacht*)

Russische politiek

Wet praten op een donkere dag voor de Russische oppositie, Navalny wordt vandaag begraven. Wat was zijn invloed?

'Navalny is een man die heeft veranderd hoe de politiek in Rusland werd gedaan. Hij had heel veel invloed en dan vooral op mijn generatie. Zo kent bijna iedereen hem in Rusland. Zijn politieke carrière is lang; hij begon in de rechte vleugel en was toen al een gevaar voor de staat.'

'Daarna is hij steeds meer afstand gaan nemen van zijn rechts kantje. Hij werd super populair in Rusland als deel van de liberale gemeenschap en werd bekend via een Russische *livejournal*-blog. Hij participeerde in protesten en na 2013 begon hij de politiek te veranderen.'

'Poetin kwam niet gisteren aan de macht. Hij was er al in de jaren '90 en toen deed hij al shit'

'Zijn campagne begon in Moskou, maar trok verder tot in alle lokale dorpen. Hij voerde campagne op een heel andere manier dan dat we in Rusland gewoon waren. We kenden vooral de 'Europese manier', waar posters op de muren hangen en we de kandidaten voor de eerste keer zagen rond de verkiezingen.'

'Navalny ging in het veld, hij praatte met de mensen en begreep dat hij niet kon vertrouwen op de Russische media. Hij maakte zijn eigen media en de kern van zijn boodschappen was anticorruptie.'

Werd Navalny door de meeste Russen gesteund?

'Daar bestaan natuurlijk geen cijfers over, dus je kan dat nooit echt weten. Ondanks wat ik zie uit de bevolking, geloof ik dat Navalny veel mensen heeft geraakt. Het duidelijkste voorbeeld is natuurlijk de duizenden mensen die hem opwachten aan de luchthaven nadat hij uit Duitsland terug kwam en de landsbrede protesten nadat hij daar werd opgepakt.'

'Zelfs in Kazan, waar ik me op dat moment bevond, waren er protesten. Kazan is redelijk patriarchaal en heeft een vrij conservatieve cultuur. De stad staat bekend om het feit dat ze bijna nooit oppositie uitoefenen en dat er geen protesten plaatsvinden. Toch organiseerden zij zelfs protesten in 2021 na de arrestatie van Navalny. Dat vertelt me dat Navalny toch iets had, dat hij belangrijk was. Mensen kenden hem.'

Een Rusland na Poetin

Zie je de situatie in Rusland verslechteren na Poetin?

'Geen idee, het hangt er een beetje vanaf. Ik vrees dat als er iets gaat veranderen, het een terugkeer zal zijn naar het tijdperk voor Poetin. Dus er is wel een grote kans dat het zal verslechteren. De verandering zal dan waarschijnlijk ook komen van het establishment, al hoop ik dat het vanuit het volk gebeurt.'

Heeft u het gevoel dat het Westen maar toekijkt?

'Poetin kwam niet gisteren aan de macht. Hij was er al in de jaren '90 en toen deed hij al shit. Hij vermoordde toen al journalisten. Jaren geleden schudde hij nog handjes met Mark Rutte op de *Nord Stream*. Merkel was daar ook. Het Westen was toen blij met een comfortabel, autoritair regime. "Hou de Russen veilig en kalm, en we zullen vrienden worden." Dat zie ik opnieuw gebeuren.'

'Russen verwachten en hopen niet op het Westen. Daarnaast krijgen ze veel anti-West-erse propaganda. Maar ook het Westen is niet altijd de held en spookt soms *shit* uit, zoals tijdens de bombardementen op Belgrado of de Irakoorlog.'

Heeft Poetin iets om voor te vrezten bij de toekomstige verkiezingen?

'Neen. Het is gewoon een manier om zichzelf te legitimeren. Dan kan hij zeggen: "Kijk, wat ik doe is oké. Het volk heeft voor mij gekozen."'

RUTGER HERMANS EN LARA TURGUT

Europees hoger onderwijs wordt één geheel

De Europese Commissie werkt aan een *joint European Degree Label* om gezamenlijke programma's tussen Europese universiteiten, zoals de Bachelor of European Studies, te certificeren. Stura overlegt welke standpunten ze wil meenemen naar de Vlaamse Studentenvergadering.

Sinds kort werkt de Europese Commissie aan een *joint European Degree Label*. Dat is een certificaat voor studenten die deelnemen aan gezamenlijke programma's gebaseerd op transnationale samenwerkingen van Europese universiteiten.

Een gevolg daarvan kan zijn dat landen met goedkoper hoger onderwijs een grote stroom van internationale studenten krijgen

Het *European Degree Label* werd vorig jaar reeds voorafgegaan door de lancering van een nieuwe opleiding: de *Bachelor of European Studies*. Het nieuwe label zou kunnen helpen om zulke internationale opleidingen te coördineren en diploma's te erkennen over de landsgrenzen heen.

Daarnaast heeft het label het potentieel om samenwerkingsprogramma's tussen universiteiten naar een hoger niveau te tillen en een transformatie te brengen in het Europese onderwijslandschap.

Standpunten innemen

Terwijl de inschrijvingskosten in een Vlaamse universiteit kunnen oplopen tot 1100 euro, liggen die in Frankrijk aanzienlijk lager. Daar kosten opleidingen gemiddeld rond de 200 euro per jaar. Een belangrijke overweging bij het invoeren van het *European Degree Label* is het inschrijvingsgeld. Het draait om de vraag of het inschrijvingsgeld zal blijven variëren per universiteit of een vast bedrag zal worden bepaald, ongeacht van welke universiteit die de student kiest.

Het introduceren van een European Degree Label heeft het potentieel om samenwerkingsprogramma's tussen universiteiten naar een hoger niveau te tillen

Een tweede belangrijke kwestie betreft de toelatingsvoorwaarden. Hoewel dit concept in Vlaanderen niet zo gangbaar is, is het elders in Europa gebruikelijk dat de re-

sultaten die studenten op de middelbare schoolbanken halen invloed hebben op de toelating tot een universiteit. Ook hier luidt dezelfde vraag als bij de inschrijvingskosten: worden de toelatingsvoorwaarden behouden per universiteit, of zal één uniform set regels worden gehanteerd voor grensoverschrijdende opleidingen?

Stura neemt mee

Stura pleit voor het behoud van de verschillen tussen universiteiten zowel op vlak van de inschrijvingskosten als de toelatingsvoorwaarden. Dat kan de keuze van de student sterk beïnvloeden. Zo kan een student met minder financiële slaagkracht ervoor kiezen om elders te studeren door de inschrijvingsprijs. Een gevolg daarvan kan zijn dat landen met goedkoper hoger onderwijs een grote stroom internationale studenten krijgen.

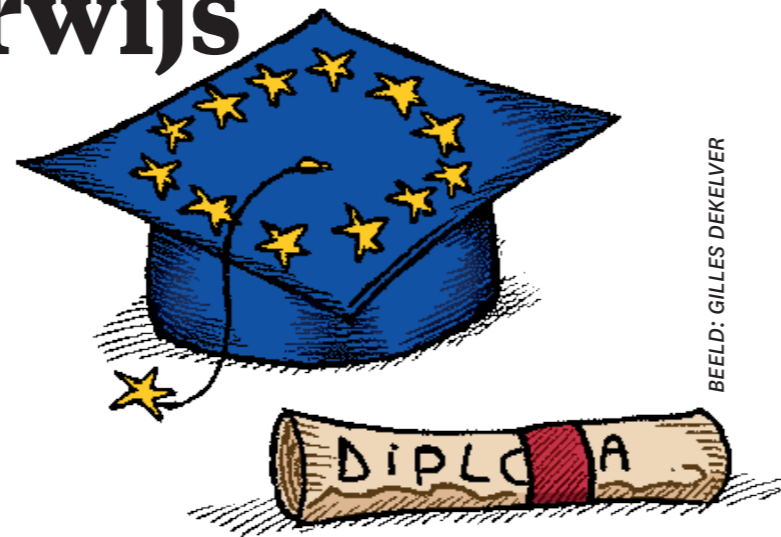
'Na veel afwegen, kozen we ervoor om de

verschillen te behouden', legt Christiana, mandataris Internationaal bij Stura uit. 'Zo kan een uniform systeem van inschrijvingskosten en toelatingseisen binnen onze universiteit behouden worden.'

De prioriteit van Stura blijft de vrijheid van de student binnen de eigen universiteit: 'Dit zal studenten aanmoedigen om alle programma's aan de KU Leuven, inclusief de internationale, te overwegen zonder zich te laten beïnvloeden door hogere of lagere kosten en vereisten van de opleiding.'

De standpunten van Stura zullen worden voorgelegd aan de Vlaamse Vereniging van Studenten. Daar gaan ze verder in discussie over het onderwerp met andere vertegenwoordigers van Vlaamse hogescholen en universiteiten. ☺

INE VAN PARYS EN LARA TURGTU

BEELD: GILLES DEKELVER

Proces-Appeltans gaat van start: wat mogen we verwachten?

Op 19 maart gaat de langverwachte rechtszaak tegen de familie Appeltans van start. De beruchte huisjesmelkers worden aangeklaagd voor vier zaken: huisjesmelkerij, krotverhuur, bendevorming en illegale boomkap.

In 2003 richtte de Appeltansfamilie het kotenbedrijf Arlimo NV op. In haar eerste decennium kende het bedrijf al succes. Ze werden in 2011 echter bijna geconfronteerd met faillissement.

Eind 2019 werden Arnold en Manu Appeltans dan uiteindelijk opgepakt

Dat is ook de periode waarin de familie berucht werd voor hun waarborgpraktijken. Zo zijn er tal van gevallen bekend waarbij de familie bewust de waarborgen van studenten inhield, al werden er toen weinig juridische stappen ondernomen. Volgens experts viel dat onder meer te verklaren door de kwetsbare positie van studenten in een al heel erg krappe kotenmarkt.

Naast studenten verhuurde Appeltans ook vaak aan asielzoekers en mensen die illegaal in België verbleven. Die kwamen vaak terecht in de meest erbarmelijke woonsten, aangezien die de studenten niet meer aantrokken.

Veto bracht die toestand in 2019 aan het licht. De woonsten van Appeltans waren eigenlijk onbewoonbaar, toch betaalden de huurders opvallend grote sommen omdat ze in een socio-economische zwakke positie stonden: klassieke huisjesmelkerij.

Verder onderzoek

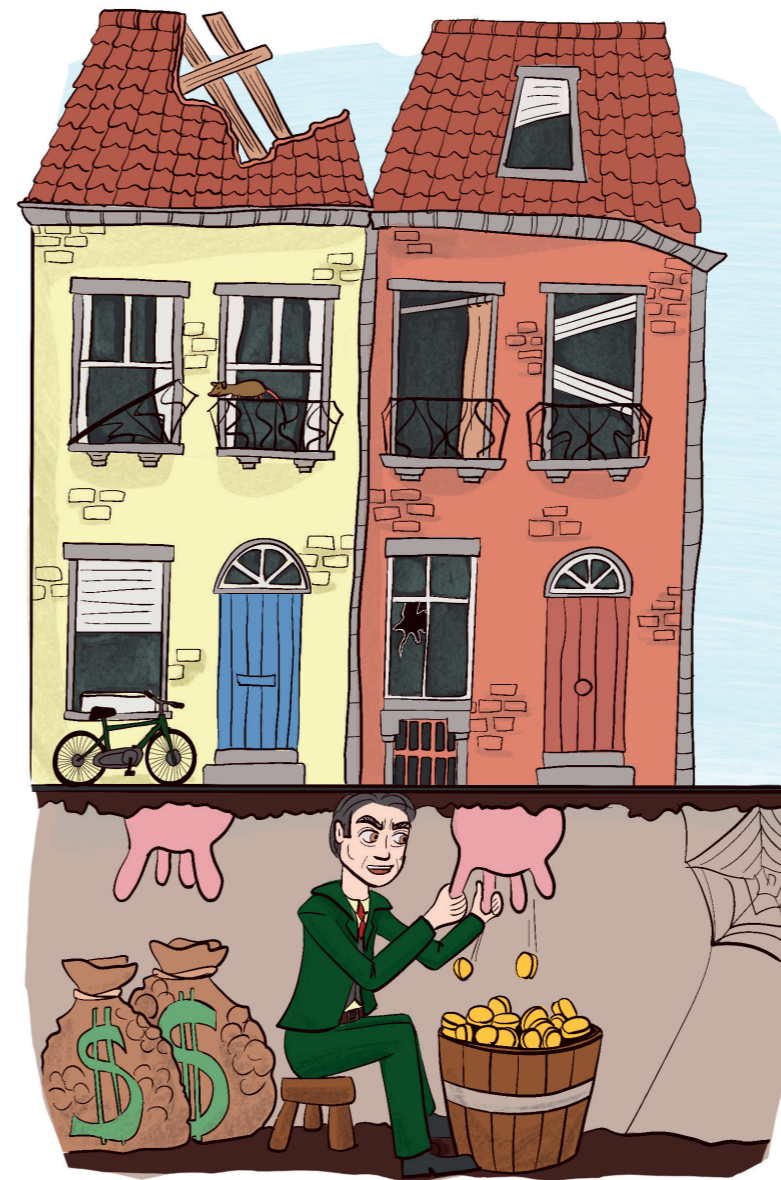
In 2018 nog werd in de panden van de familie een Afghaanse drugsbende ontdekt. Die werden reeds in 2020 veroordeeld, maar de ontrafeling bracht in het gerechtelijk onderzoek naar Appeltans ook de bal aan het rollen. Eind 2019 werden Arnold en Manu Appeltans dan uiteindelijk opgepakt.

Sommigen van hun koten worden nog steeds verhuurd, maar toch blijkt er sindsdien geen verbetering. Zo berichtte *Veto* vorig jaar nog over Kotlink, een bedrijf dat in 2019 opdook. Het bleek onderdeel te zijn van Arlimo NV – nog steeds in beheer van Manu Appeltans – en ook hier waren de wanpraktijken niet ver te zoeken.

Studenten klaagden over slechte infrastructuur, onwettige contracten, slechte communicatie en andere vreemde zaken. Soms logen de werknemers van Kotlink zelfs tegen hun huurder over wie hun werkelijke baas was.

Tot slot wordt de familie ook aangeklaagd voor illegale boomkap. De familie zou in 2021 bijna negen hectare bomen illegaal hebben laten kappen in Hoelselt. Later deden ze hetzelfde in Kortesse. De boetes die ze daarvoor opgelegd kregen, hebben ze reeds betaald. Maar dat weerhoudt hen er niet van om het opnieuw te doen. ☺

ANKE NEYS EN ISABELA RIGOLIN TORRES

BEELD: LIZZY VERKAEMPT

Op 21 maart 2023 werd de zaak tegen de beruchte familie Appeltans alvast ingeleid. Nu gaat de rechtszaak verder op 19 maart, 26 maart en 23 april 2024. Dat het proces op drie verschillende dagen plaatsvindt, is onder meer te wijten aan de omvangrijke burgerlijke partij. Het is de grootste zaak rond huisjesmelkerij in de geschiedenis van het land.

Er zouden meer dan zeventig burgerlijke partijen zijn, waaronder heel wat vluchtelingen die in de krotten van de familie verbleven. Naast de administratieve last die zo'n grote burgerlijke partij met zich meebrengt, zullen een aantal van die vluchtelingen ook een tolk nodig hebben. Naar schatting zouden de pleidooien zo'n vijftien uur duren.

Symbolische schadevergoeding

De slachtoffers eisen tussen één en tienduizend euro schadevergoeding voor het leed dat ze hebben moeten doorstaan. Die één euro is symbolisch, om te tonen dat ze wel degelijk slachtoffer zijn en dat dit niet zomaar toegelaten mag worden. Ook wordt er vaak een morele schadevergoeding geëist van de terechtgestelden.

De duur van de rechtszaak wordt daarnaast ook beïnvloed door de verscheidenheid in aanklachten tegen Appeltans. Die bestaan uit huisjesmelkerij, krotverhuur, bendevorming en illegale boomkap. *Apache* schreef eerder al uitvoerig over de zaak.

KAFEETHEORIEEN

IK ZIT HIER AL DERTIG JAAR, MIJN STUDIEGEGENEN ZIJN ONDERTUSSEN INGENIEUR OF TOPSPORTER. IEMAND PRESENTEERT HET NIEUWS OP TV.

HET LIJKT ALSOF IK HIER INTUSSEN WAT NUTTeloos HEB ZITTEN WEZEN, MAAR NIETS IS MINDER WAAR!

IK HEB HET EENS UITGEREKEN, IN DIE DERTIG JAAR HEB IK EEN OLYMPISCH ZWEMBAD AAN BIER UITGESDRONKEN, ALS DAT GEEN PRESTATIE IS!

ALS U MIJ NU WILT VERONTSCHULDIGEN, IK PLAN IN DE KOMENDE JAREN OOK NOG EEN KINDERBASISJE SOLDAAT TE MAKEN.

OWORP! OBER, PINTJE!

TAK! MIX

OPINIE > Acid versus Reuzegom

Acid, de vaandeldrager die schermt met vrouwe Justitia

Voor student Paul Diallo voelt de zaak-Acid wrang aan. Het proces tegen Acid, en de uitspraak dat het een opzettelijke daad is met winstbejag in het achterhoofd, reflecteert voor hem het moreel failliet van vrouwe Justitia.

is dan een mensenleven. Voor het laatste staan de bedragen vast in een indicatieve tabel, en dat zorgt voor zeer betreurenswaardige uitkomsten. Toch kunnen we hier grote vraagtekens plaatsen. Het grootste argument tegen Acid is dat hij opzettelijk handelde.

Kortweg schilderde de rechtbank Acids emotioneel betoog af als een commerciële stunt, waardoor elke vorm van begrip onbestaand was. We moeten niet naïef zijn, dergelijke vrijbuiters bestaan weldegelijk. Toch is het een opmerkelijke uitspraak op basis van eerdere video's en het feit dat hij zijn staart niet introk bij de rechtbank. Dat bevestigt volgens mij het tegendeel. Die uitspraak bewijst naar mijn gevoel dan ook dat de rechter zijn huiswerk niet heeft gemaakt, en zich te veel heeft laten leiden door de advocaten in kwestie.

Ook de vergelijking met het opzettelijk karakter van de daad tegenover het onopzettelijke karakter van de misstap van de Reuzegommers is voor mij twijfelachtig. Op de dag van Sanda's dood waren er weldegelijk drie sleutelmomenten die overduidelijk dit tragische voorval konden voorkomen.

Het grootste voorbeeld hiervan is de toevallige ontmoeting met een prof Geneeskunde waarbij vrienden van Sanda gebruik maakten van listigheden om de ernst van de situatie te verdoezelen. Door de frequentie

van de kantelpunten is er sprake van duidelijk schuldig verzuim, als je het mij vraagt.

Begrijp me niet verkeerd, het is een jammerlijke zaak dat het restaurant van de ouders van een Reuzegommer eronder moest lijden. Toch kan men de vraag stellen of de gevaren van het internet niet disproportioneel uitvergroot wordt. Iedereen voelt dat hier twee maten en gewichten werden gehanteerd. Het proces tegen Acid, en de uitspraak dat het een opzettelijke daad is met winstbejag in het achterhoofd, reflecteert voor mij het moreel failliet van vrouwe Justitia. ☺

Een splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver. Ze bevat niet noodzakelijk de mening van de redactie.

PAUL DIALLO
is student financiën en verzekeringen aan de HOGENT

Ik SCHARJAF!

want ik kan niet zwijgen

Emile Zola Prijs 2024 • Essaywedstrijd voor jongeren

Info & inschrijven:
sampol.be/zola

ADVERTEREN IN VETO?

Mail freya@veto.be!

DOSSIER > 50 jaar Veto

Het verhaal van de eerste Veto: "s Morgens lag de vloer vol met zinnen die het niet gehaald hadden"

Op 10 oktober 1974 verscheen de eerste *Veto*. Ze telde vier bladzijden en bracht vooral nieuws met een links-activistische insteek. Van professionaliteit was bij de eerste *Veto's* nog geen sprake: 'Het was een prehistorische tijd.'

Veto ontstond als erfgenaam van de Nieuw Linkse studentenbeweging vanaf 1968 in Leuven. Die voerde een strijd voor gelijkheid in de Derde Wereld en tegen de traditionele, volgens hen conservatieve, waarden in de maatschappij.

Studentenprotest

Veel studenten waren bij de politiek betrokken sinds de kwestie van *Leuven Vlaams*. 'De Nieuw Linkse beweging bestond daarvoor niet in Vlaanderen, maar is uit de Vlaamsgezinde studentenbeweging gegroeid,' zegt Louis Vos, professor emeritus in de geschiedenis.

'Het weigeren van een volledige vernederlandsing van de universiteit door de bisschoppen, leidde voor het eerst tot ongehoorzaamheid van de Vlaamse katholieken', gaat Vos verder. 'Dat protest verschoof bij de Leuvense studenten naar een brede maatschappijkritiek.' In die sfeer is *Veto* ontstaan.

Ideologisch

'Wij waren niet journalistiek maar opiniërend', geeft Kris Van Bouchout, oprichter van *Veto*, toe. 'We hadden altijd een mening.' Toch was de Nieuw Linkse beweging in 1974 volgens Vos eigenlijk al op haar retour: 'Het massale linkse studentenprotest eindigde rond 1973 en 1974. De eerste redactie van *Veto* heeft mei 1968 trouwens niet meegemaakt.'

Dat vertaalde zich al in de eerste jaargang. '*Veto* focuste vanaf het begin al vrij sterk op de universiteit zelf, niet louter op de arbeidersstrijd of de ongelijkheid in de Derde Wereld', merkt Vos op. Dat blijkt uit de voorpagina van de eerste *Veto*. De redactie gaf aan dat de studenten aan de KU Leuven niet gehoord zouden worden: 'Daarom stellen wij graag ons VETO.'

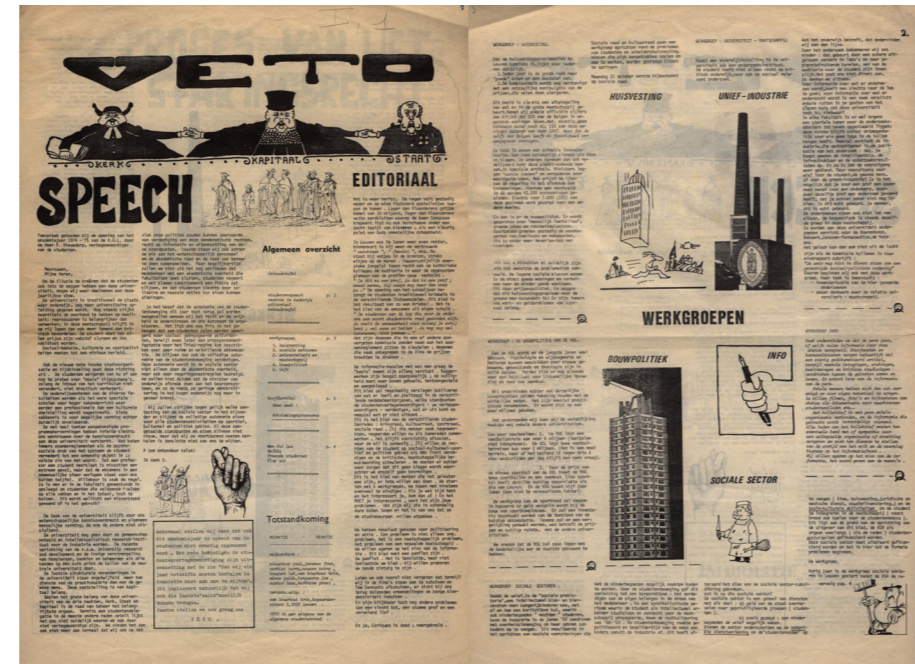
'Ik ben fier dat ik die eerste slechte versie heb geschreven'

Kris van Bouchout, oprichter Veto

Toch was er ook een zekere aandacht voor internationale thema's, zoals de apartheid in Zuid-Afrika: 'Wij wilden simpelweg de wereld veranderen', zegt Van Bouchout. De drie vijanden van *Veto*, bovenaan op de voorpagina, waren dan ook de staat, de kerk en het kapitaal. 'Staat en kapitaal bleven bestaan, maar de kerk heeft onze generatie in die tijd wel kapot gekregen,' aldus Van Bouchout.

Studentenraden

Veto was niet het eerste of enige studentenblad in 1974. *Ons Leven* van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV) gaf

BEELD: VETO 0101. DIGITAAL ARCHIEF

lang de toon aan. 'Maar de impact ervan was vanaf 1968 sterk verminderd en tegen 1974 was het nog slechts een marginaal verschijnsel', meent professor Vos.

Er waren ook extreemlinkse bladen en het populaire *Omtrent*. Dat blad vond Van Bouchout destijds te filosofisch en te intellectueel: 'Wij wilden een progressief, kritisch maar vooral *mainstream* blad maken dat zoveel mogelijk studenten probeerde te bereiken.'

Het resultaat, *Veto*, werd in 1974 opgericht door een samenwerking van de Sportraad, Kultuurraad, Sociale Raad en Kringraad van de studenten. '*Veto* was toen nog klein en amateuristisch', geeft Van Bouchout toe. 'Maar we hadden een draagkracht en bereik, hoe slecht we in het begin ook waren.'

Knippen en plakken

Van een moderne redactie was nog geen sprake: 'Het was een prehistorische tijd', zegt Van Bouchout. 'Guido Minne en ik verzamelden artikelen en knipten ze 's nachts bij elkaar op een lichtbak in een kelder. Als een artikel te lang was, dan knipten we er een paragraaf uit. 's Morgens lag de vloer vol met zinnen die het niet gehaald hadden.'

Ondanks dat amateuristische begin, groeide *Veto* uit tot een vaste waarde. De oprichter van weleer is dan ook trots op zijn blad, en op hoe het vandaag voortleeft: 'Ik ben fier dat ik die eerste slechte versie heb geschreven.' ☺

PIETERJAN DOUCHY
MET DANK AAN JASPER SNOEYS

Veto in de bus?

Neem een abonnement voor dit semester door 12 euro over te schrijven naar BE43 7340 6942 2101 met je adres in de mededeling!

Meer weten over de geschiedenis van Veto?

Of de expo herbeleven?

Bezoek veto.be!

ILLUSTRATIES: SOUSANNA ZACHARIAN

onafhankelijk studentenblad

veto 50

viert 50 jaar studentennieuws

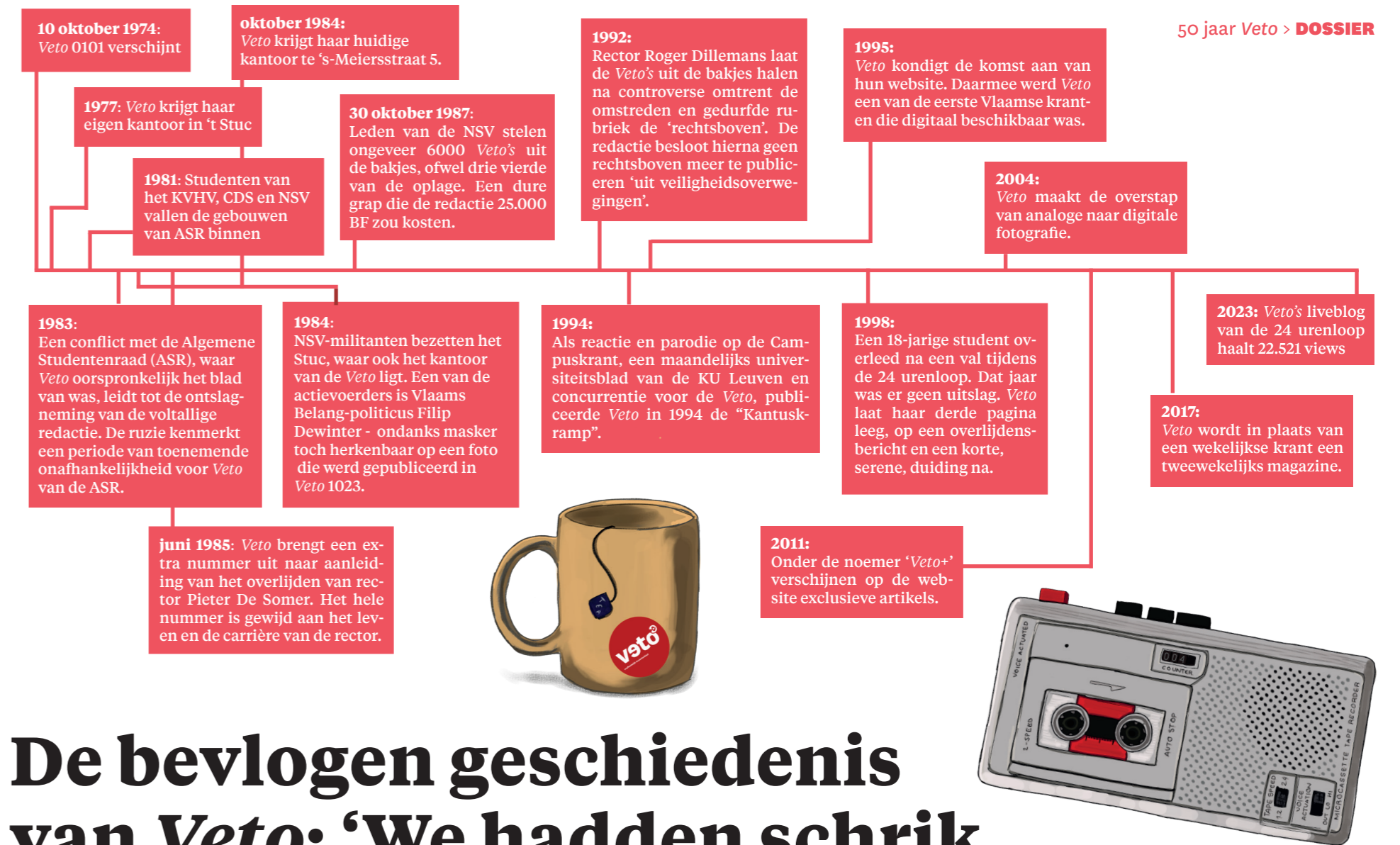
bezoek onze tentoonstelling in de Universiteitsbibliotheek van 5 maart t.e.m. 2 april

met steun van

KU LEUVEN BIBLIOTHEEK

LOKO

50 jaar Veto > DOSSIER

De bevlogen geschiedenis van Veto: 'We hadden schrik dat ze ons zouden opdoeken'

Veto bestaat 50 jaar. De geschiedenis van ons blad is erg bevlogen. In die halve eeuw maakte het een grote evolutie door, en die verliep niet altijd zonder slag of stoot. 'We hadden schrik dat ze ons zouden opdoeken.'

Toen *Veto* voor het eerst voorzichtig de temperatuur opmat in de wereld van de studentenkranten, deed ze dat nog zonder eigen kantoor. Alle teksten die in de *Veto* verschenen werden op typemachines in de kantoren van de Sociale Raad en de Kultuurraad uitgeschreven. *Veto* was destijds dan ook louter een spreekbuis van de overkoepelende Algemene Studentenraad (ASR).

'Toen was het grote crisis bij Veto'

Karel De Weerdt, beeldredacteur bij de *Standaard* en oud-Vetoraan

De opmaak van de krant werd geknipt en geplakt op lichtbakken in de kelders van het gebouw. Pas na drie jaar, in 1977, kreeg het blad voor het eerst een eigen stekje. Een kantoor in het Stuc, kort voor 'Studentencentrum' - en voorloper van het huidige kunstencentrum STUK - vormde sinds dan *Veto's* uitvalsbasis.

Het huidige journalistiek bastion kwam er nog eens zeven jaar later. Vanaf 1984 al kan je *Veto* terugvinden in 's-Meiersstraat 5, toen nog samen met de Sociale Raad, de Kringraad en de ASR. Deze laatste drie zijn voorlopers van de huidige studentenkoepel LOKO en de Studentenraad, die ook vandaag nog *Veto's* geburen zijn.

Van schenen schoppen naar genuanceerde journalistiek

Als blad van de ASR was *Veto* links en activistisch, waardoor er van neutrale artikels weinig sprake was. Dit leidde geregeld tot aanvaringen met rechtse studentenbewegingen. In 1981 vielen een dertigtal aanhangers van het KVHV, NSV en de Christendemocratische Studenten (CDS) de gebouwen van ASR binnen. Dat zal niet de

laatste keer zijn dat *Veto* het aan de stok krijgt met NSV. Drie jaar later bezetten militanten van de studentenvereniging NSV, waaronder Vlaams Belang-politicus Filip Dewinter, de redactie. In de jaren nadien stelen NSV-leden geregeld oplages van *Veto*. Vorig academiejaar stopten ze nog foldertjes tussen *Veto's* alsof het om reclame ging.

Niet alleen de fotografen trokken zich regelmatig terug in hun donkere grot, ook cartoonisten en andere vormgevers liepen het risico op een vitamine D-tekort

Daarnaast schopte *Veto* graag tegen de schenen van de universiteit. Het blad streed voor de belangen van studenten en een democratisering van het onderwijs. Studiebeurzen, stijgende prijzen in de Alma of het inschrijvingsgeld: het zijn allemaal zaken die de afgelopen 50 jaar regelmatig de revue passeerden.

Veto's in beslag genomen

Die strijd ging gepaard met de nodige humor en spot, in de vorm van cartoons. 'We kregen een enorme vrijheid en mochten met onze cartoons de spannende grenzen van humor opzoeken', getuigt ex-cartoonist Martijn Stoop. 'Tegelijk bleven we zeer serieus over ons 'metier' en waren we kritisch over het resultaat. Zo heb ik het afgeleefde hoofd van Torfs nooit goed in de vingers gehad.'

In 1992 was de maat in elk geval vol voor rector Roger Dillemans. In het cursiefje was op een gegeven ogenblik iets geschreven over

een 'geile paus' voor Moeder Theresa - in die periode stond er immers een pausbezoek op de agenda. Totaal ongepast volgens het rectoraat: Op bevel van Dillemans verdwenen alle *Veto's* uit de bakjes.

Het dieptepunt vond plaats toen de papieren versie tijdelijk moest inbinden, ondanks de overvloed aan nieuws

'Toen was het grote crisis bij *Veto*', herinnert oud-Vetoraan en beeldredacteur bij *De Standaard* Karel De Weerdt zich nog goed. 'We hadden even schrik dat de universiteit het blad zou opdoeken.' Na dat incident nam de redactie afscheid van de 'rechtsboven', maar dat betekende niet dat ze stopte met de spot te drijven met de universiteit. Tegenwoordig kunnen studenten hun satirische opstoten kwijt in de *KU Leuven*-rubriek.

Niet meer activistisch, maar nog steeds even gedreven

De makers van *Veto* zijn al lang niet meer verbonden aan een studentenbeweging, maar werken als een onafhankelijke redactie. De activistische en opiniërende teksten van weleer maakten plaats voor onderbouwde journalistieke artikels. Naast haar rol als vierde macht focust *Veto* ook op tal van andere zaken.

Zo is de cultuurkatern sinds de absolute begindagen niet weg te denken uit het blad. Tips en aanbevelingen voor tentoonstellingen, optredens en theatervoorstellingen spijzen al bijna 50 jaar de Leuvense cultuursector.

Toch blijft de democratisering van het onderwijs de rode draad in *Veto's* verslaggeving. Toegankelijkheid en betaalbare maaltijden in de Alma zijn typische voorbeelden van hete hangijzers waar *Veto* aandacht aan besteed. Daarnaast blijft *Veto* vooral een blad voor studenten. Artikels over de studentenkringen, de 24 urenloop en het uitgaansleven zijn terugkerende klassiekers.

Vitamine D-tekort

Om dat alles mogelijk te maken was het voor *Veto* van levensbelang om, net zoals de rest van de wereld, mee te gaan in tal van technologische (r)evoluties. Van typemachines en filmrollertjes tot de uitvinding van het internet: *Veto* maakte het allemaal van op de eerste rij mee.

Foto's zijn voor de *Veto* en haar fotografen altijd een belangrijk middel geweest om boodschappen over te brengen. Tot 2004, wanneer de *Veto* overstapte naar digitale fotografie, werden er dan ook hele weekends gependend in de donkere kamer, waar deze beeldende kunstwerkjes ontwikkeld werden.

Niet alleen de fotografen trokken zich regelmatig terug in hun donkere grot, ook cartoonisten en andere vormgevers liepen het risico op een vitamine D-tekort. Tot in de jaren '90 werd de lay-out immers gedaan op lichtbakken. Tekeningen en stroken tekst werden uitgeknipt en samengeplakt op een blad ter grootte van de krant, dat op de lichtbak in kwestie lag. Veel Vetoranen kijken met plezier terug op die tijd.

'Tijdens het lay-outten werden er heel wat verhalen verteld,' zegt Steven van Garse. Volgens een andere Vetoraan zou er zelfs af en toe iets moois opgebloeid zijn tussen de lichtbakken in de kelder.

Veerkrachtige veelzijdigheid

De laatste decennia groeide *Veto* steeds dichter bij haar lezers met een volwaardige nieuwssite, bijbehorende liveblogs, sociale media en zelfs een YouTube-kanaal. Het papieren magazine blijft echter belangrijk.

Nog niet zo lang geleden, tijdens de coronapandemie, kwam die papieren editie in gevaar. Coronamaatregelen maakten dat de redactie niet meer fysiek mocht samenkomen. Een beperkte oplage werd met de fiets rondgebracht om toch nog een paar mensen van hun papieren *Veto* te voorzien.

Het dieptepunt vond plaats toen de papieren versie tijdelijk moest inbinden wegens COVID en een duik in inkomsten, ondanks de covid aan nieuws in die periode. Gelukkig liggen deze donkere tijden intussen ver achter ons en kan een veerkrachtige *Veto* zich opnieuw focussen op haar hoofdtaak: de student voorzien van een kritische blik op het laatste nieuws, culturele kalenders en hostelijke cartoons. ☺

JESSE BRUGGEMAN EN RUTGER BALLET

Veto zoekt (constant) medewerkers

Voel je het kriebelen om 'iets' te komen doen bij je studentenblad *Veto*? *Veto* is steeds op zoek naar nieuw (onervaren) talent. Je kan al je creatieve energie kwijt, want wij hebben schrijvers, tekenaars, fotografen, mopjesmakers, koffie- en theeslurpenden, grapjassen, nalezers en zoveel meer nodig.

Twijfel niet, maar kom gewoon eens langs op één van onze open vergaderingen. Elke donderdag om 20u, op de eerste verdieping van 's-Meiersstraat 5 (waar ook de dikke vriendjes van LOKO en Stura genesteld zijn). Mocht je toch nog op zoek zijn naar een specifieke reden om je komst te verdedigen tegenover je vrienden, vul gerust de volgende quiz in.

O *Veto* is in de eerste plaats een (journalistische) leerschool. **Schaaf je schrijfkunsten bij**, terwijl je tegelijk een onfrisse praktijk aan de KU Leuven blootlegt, met allerlei interessante figuren mag praten of gratis naar een concert of film mag in ruil voor een recensie.

O **Stap in de schoenen van Grote Journalisten**. *Veto* bewees al meerdere keren het unieke opstapje te zijn naar een journalistieke carrière. Bart Eeckhout bij *De Morgen*, Ivan De Vadder bij de *VRT*, Thor Deyaert bij *Landbouwleven* en Wolf France en Walter Pauli bij *Knack* deden het je al voor.

O Krijg jij zo'n twee keer per maand een hartaanval door de taal- en spelfouten die alsnog de *Veto* insluipen? **Versterk ons eindredactieteam** en plof in onze immer zachte redactiezetels met een warme kop koffie of een rood wijntje.

O Ben je de gesprekken met je vrienden over hun nieuwste moeder/vader/ouder van hun toekomstige kinderen beu, en ga je liever een kop koffie drinken met **bekende koppen** zoals Flo Windey, Conner Rousseau, Wim De Vilder of ga je in tegen de racistische praat van Dries Van Langenhove?

O **Vervoeg onze videoredactie**: spreek een impressionante voice-over in, leer een video editen, verberg jezelf achter onze redactiecamera of schrijf het script. Geen nood, wij voorzien de nodige begeleiding en apparatuur. Wie weet ga je zelfs viraal.

O Wil je **leren fotograferen**, maar heb je thuis alleen nog die *mittige* kodak van je oma liggen? Leer fotograferen van onze fotoredactie, terwijl je met onze camera mag spelen.

O Ben jij al helemaal in het hoofd van **Sjarels Crypto** gekropen en mag het wel wat meer zijn? Ook jij kan meewerken aan onze fameuze breinbreker.

O Word je een beetje moe van al dat geschrijf en gefotografeer? **Wees gewoon grappig** en draag bij aan de leutige *KU Leuven* rubriek in de laatste pagina's van ons magazine.

Kon één van deze redenen jou bekoren? Dan is *Veto* duidelijk iets voor jou. Trigger warning: *Veto* draait volledig op vrij-willigers. Je bent dus tot niets verplicht. Geen verplichte wekelijkse vergaderingen of shifts. Je kiest zelf volledig hoeveel tijd je aan *Veto* besteedt.

Tegelijk moet je ook niet te vrezen dat je volledig aan je lot wordt overgelaten. Integendeel, je wordt kundig begeleid door onze redacteurs en verantwoordelijken. Zij fungeren als jouw *buddy*, en loodsen je doorheen de hele *Veto*-werking en laten je los wanneer je dat wilt. ☺

ROBIN GEUKENS EN ELIAS FRET

Koudwatervrees? Stuur een berichtje naar onze Instagram, X of Facebook. Mail naar veto@veto.be. Of wees old-fashioned en stuur een brief naar onze redactie, te 's-Meiersstraat 5 in Leuven. Doe ons een plezier, en laat je cv thuis.

BEELD: EMILIA VAN DROOGENBROECK

Veto English is hiring!

Toon je taalkundig talent en help ons internationale studenten te bereiken

Mail english@veto.be!

Kunstige proffen < CULTUUR

BEELD: FEMKE VAN CROMBRUGGE

'Er is een fundamenteel probleem met dans als kunstvorm'

In 'Kunstige Proffen' zoekt *Veto* professoren op die buiten hun vakgebied de tijd vinden om creatief bezig te zijn. In deze editie vertelt professor Politieke Filosofie Raf Geenens over zijn passie voor dans en wat er precies schort aan hoe dans momenteel beleefd wordt.

Professor Raf Geenens valt van zijn stoel als hij hoort dat er bij *Veto* recent geen recensies van dansvoorstellingen meer verschenen. Geenens, die ethiek en rechtsfilosofie doceert, schreef in zijn studententijd immers nog dansrecensies voor je favoriete studentenblad. Al begrijpt hij wel waarom: artistieke dans heeft af en toe een wat elitair karakter. Maar daar komen we later op terug.

"Kunstige Prof" Geenens had naar eigen zeggen altijd al een passie voor podiumkunsten, waarbij dans uiteindelijk aan het langste eind trok. Geenens had aanvankelijk ook het doel om professioneel danser te worden, en schreef zich in voor Dans bij de internationale hogeschool Codarts in Rotterdam. 'Ik ben volkomen onbegrijpelijk door de audities geraakt. Ik vermoed dat de jury eventjes in slaap was gevallen, dat is de enig mogelijke verklaring', lacht Geenens bescheiden.

'Een blessure op het einde van mijn eerste jaar in Rotterdam besliste anders over mijn professionele danscarrière. De dokters oordeelden dat mijn rug niet geschikt was om voltiids aan sport te doen', blikt Geenens terug. 'Ik denk niet dat ik een groot verlies voor de danswereld was, ik had niet zo veel talent. Ik danst natuurlijk wel graag, maar dat is niet genoeg om het te maken.'

Ondergrondse danslokalen

Geenens liet de artistieke dans achter zich, vandaag leeft hij zich uit in *social dancing*, meer bepaald in *lindy hop*. 'Dat is een vorm van partnerdansen die eind jaren twintig en dertig ontstond in de Verenigde Staten', vertelt hij. 'Na de oorlog is dat wat weggedeemsterd, maar door een *revival* in de jaren tachtig en negentig is het genre helemaal terug.'

'Mensen die aan *lindy hop* doen, komen in het weekend samen in cafés en ondergrondse danslokalen op de meest obscure plaatsen', lacht Geenens. 'Op de muziek van een live jazzband – helemaal zoals in de jaren dertig en veertig – wordt er dan heel intensief gedanst tot 's morgens vroeg.'

Het is een moeilijke dansvorm om goed te beschrijven, geeft Geenens toe, al probeert hij ons toch een impressie te geven van hoe *lindy hop* concreet in zijn werk gaat. 'Vaak wordt er gedanst in een veel te kleine ruimte, met vooraan een jazzband die toch probeert enige ruimte vrij te houden tussen de bijeen gepropte mensen', lacht Geenens.

'Je hebt dan verder heel veel mensen die samen dansen, meestal per twee, soms op zichzelf. De danspartners hitsen elkaar voortdurend op. Het is nogal een intensieve dans', zegt hij met een glimlach.

Van sociaal naar artistiek medium

Toch is deze extra zwaarte dansvorm misschien niet het beeld dat mensen doorgaans van dans hebben. Vaak wordt dans geassocieerd met een voorstelling in artistieke huizen zoals het STUK – dansvoorstellingen waar veel mensen soms niets van begrijpen, zegt ook Geenens. Hij schreef onlangs een essay over de oorzaken van dat elitair imago waar artistieke dans soms mee kampt.

'Ik denk dat er een fundamenteel probleem is met dans als

kunstvorm', legt Geenens uit. 'Net zoals alle andere kunstvormen heeft dans een bepaald proces moeten doorlopen, van een sociaal en religieus gebeuren naar een artistiek medium. Dans maakte aanvankelijk gewoon deel uit van het gemeenschapsleven en vervulde een sociale rol. Zo werd er gedanst bij religieuze en politieke rituelen.'

'Maar rond 1800, bij het ontstaan van het klassiek ballet, heeft men geprobeerd om van dans een artistiek medium te maken dat objecten produceert, zoals een choreografie of ballet. Dans wordt zo een kunstvoorwerp dat op een podium wordt gezet. De bezoeker moet dan in een donkere zaal, onbeweeglijk zitten kijken naar een object dat losstaat van hem. Het is moeilijk om daar zintuiglijk of met je lichaam van te genieten, en je moet er ook nog eens een of andere betekenis in zien', lacht hij.

'Je kan dans eigenlijk niet zomaar "consumeren" als esthetisch object', vindt Geenens. 'Ik denk dat de danspasjes die mensen zetten op een fuif vaak betekenisvoller zijn dan een artistieke dansvoorstelling.'

Geenens bewondert dan ook dansers en choreografen die beseffen dat dans een lastig artistiek medium is. 'De choreografieën van de Brits-Indische Tino Sehgal spelen daar bijvoorbeeld mee doordat ze zich vaak afspeelen in een museum, waar mensen zich totaal niet verwachten aan dans.'

Plato

Oppervlakkig als we soms zijn, zagen we niet meteen een overlap tussen Geenens' passie en vakgebied, namelijk de filosofie. Toch zijn er tal van verbanden. 'Where to start?', lacht Geenens.

'De oude Griekse filosofen wisten heel goed dat dansen belangrijk is', gaat hij van start. 'Plato schrijft in *De Wetten*, zijn laatste boek, dat dansen een cruciaal deel is in je opvoeding. Dansen gaat immers om het leren beheersen van je eigen lichaam, in feite het opleggen van vormen aan de bewegingen van je eigen lichaam.'

Die belangstelling voor het stichtende effect van dans ging vervolgens niet meer weg, legt hij uit. 'Zo schrijft Barbara Ehrenreich dat dans is ontstaan met een specifiek doel, namelijk om gemeenschappen hechter te maken, om te zorgen voor meer sociale cohesie. Recent neurologisch onderzoek toont dat ook aan', gaat Geenens verder. 'Als mensen synchroon bewegen op muziek – dat is idealiter wel wat je doet als je danst – gebeurt er iets in je hersenen. Mensen worden meer cooperatief en voelen zich sterker betrokken bij hun gemeenschap.'

'Het is evident dat dat een evolutionair voordeel biedt. Een groep mensen waartussen een sterke cohesie heerst, scoort beter in de jacht of in oorlogstijden, dan een stam met minder interne samenhang. Dat is zo'n fascinerend en belangrijk gegeven, dat we vandaag een beetje vergeten', sluit Geenens af. Wij onthouden: wanneer je nog eens samen met je vrienden uitgaat, ben je niets minder dan je evolutionair voordeel aan het versterken. ☺

ELIAS FRET

Met het semester in volle gang en de druk van je studie die langzaam maar toeneemt, snakken velen onder ons naar een welverdiende culturele uitlaatklep. Gelukkig bieden de komende weken een schat aan culturele hoogtepunten aan om even te ontsnappen.

Rollercoaster - 30CC/Schouwburg

Woensdag 13 maart, 19u

Wes Peden, een meesterlijke jongleur, brengt in *Rollercoaster* jongleren en achtbanen samen in één adembenemende theatervoorstelling. Wat ze gemeenschappelijk hebben? Een goed gevoel voor timing, vernuftige banen en zwaartekracht. Met opzweepende electro beats, opblaasbare structuren, reusachtige buizen en een draaiende plaat, neemt Peden je een uur lang mee op een meeslepende *rollercoaster*. Maak je klaar om je vast te klampen aan je stoel, want deze rit belooft onvergetelijk te worden.

> Prijs: 16 euro

Preparee Vecht Het Uit - Aula Vesalius

Donderdag 14 maart, 20u

Klaar voor een theaterwedstrijd waar de vonken vanaf spatten? Preparee, de Leuvense meester van het improvisatietheater, gaat de uitdaging aan met Good Vibrations, een bekende Nederlandse groep, voor een wedstrijd vol onvoorspelbare wendingen en ongekend amusement. Op het programma: een epische clash van improvisatietalent.

> Prijs: 4 euro

Blik Historik wandeling: Straffe Madammen Monseigneur Ladeuzeplein

Zaterdag 16 maart, 14u

Met deze wandeling stap je in de voetsporen van de onverschrokken, visionaire vrouwen die de geschiedenis van Leuven mee hebben getekend! Ontdek het verhaal van enkele opmerkelijke 'straffe madammen', zoals de eerste vrouwelijke arts, de eerste vrouwelijke hoogleraar aan de KU Leuven en de eerste vrouwelijke studenten tijdens deze historische stadswandeling.

> Prijs: 10 euro

Humo's Rock Rally: halve finale - Het Depot

Vrijdag 22 maart, 19u

Benieuwd welke nieuwe muzikale sensatie in de voetsporen treedt van Noordkaap, The Van Jets of Compact Disk Dummies? Beleef het allemaal tijdens de bloedstollende halve finale van Humo's Rock Rally. De 24e editie vordert snel, na maar liefst 782 kandidatuurstellingen mochten 53 acts hun kans wagen tijdens de regionale voorrondes. Nu deze achter de rug zijn, maken de twintig veelbelovende acts zich klaar om te schitteren tijdens de halve finale in de Leuvense concertzaal.

> Prijs: 15 euro

Jazz op zondag - STUKcafé

Zondag 24 maart, 21u

Op zondagavond brulst het STUKcafé van dynamische jazzklanken! De studenten van de jazzafdeling van LUCA - Campus Lemmensinstituut brengen de avond op gang met een betoverend concert. Maar daar stopt het niet, hierna wordt het podium opengegooid voor iedereen die de avond verder tot leven wil brengen met zijn muzikale creativiteit.

> Gratis

DOCVILLE - Cinema ZED - 30CC/Wagehuys

Kinepolis Van woensdag 20 maart tot en met donderdag 28 maart

Sluit de maand af in de cinema voor de twintigste editie van het Filmfestival DOCVILLE. Het festival, gewijd aan de documentaire, neemt je mee op een reis door het hart en de ziel van het leven zelf. Laat je verrassen door de *crème de la crème* van Belgische en internationale documentaires van het afgelopen jaar. Met een programma dat barst van diversiteit en diepgang, is er voor elk wat wils.

> Prijs: 11 euro, cultuurkaart 8 euro

CLEO CROONENBERGHS

CULTUUR > Genderinclusiviteit

Genderneutrale prijzen: een stap vooruit, of achteruit?

Nu het awardseizoen op zijn einde loopt, valt de trend naar genderneutraliteit bij de verschillende prijsuitreikingen niet meer te negeren. De MIA's zijn de nieuwste prijzen die de aparte categorieën voor mannen en vrouwen overboord gooien. 'Je kan wel naar een bepaald doel toe werken, maar als je het verkeerd uitvoert heeft het weinig nut.'

Een nieuwe categorie is geboren bij de Academy Awards, beter bekend als de Oscars. Vanaf nu zal er ook een beeldje uitgereikt worden aan de beste castingdirecteur. Daarbij zal geen onderscheid meer gemaakt worden tussen een vrouwelijke en mannelijke categorie, een nieuwe genderneutrale award dus, want zo hebben de Academy Awards er nog niet veel.

De filmprijzen lopen daarmee achter op hun soort, want genderneutrale prijzen zijn al enkele jaren een groeiende trend binnen de film- en muziekwereld. Denk maar aan de MIA's, de Ensors of de BRIT Awards. Door over te schakelen op genderneutrale prijzen, hopen de organisaties inclusiever te zijn en ook non-binaire artiesten de kans te geven om een prijs te winnen binnen een categorie die voor iedereen past.

'Historisch gezien hebben mannen in de filmwereld veel meer en beter uitgediepte rollen gekregen dan vrouwen'

Sofie Van Bauwel, communicatiewetenschapper en genderexpert (UGent)

Zo zijn de Ensors, de belangrijkste film- en televisieprijs in Vlaanderen, al drie jaar genderneutraal. Dat leverde echter al twee keer overwegend mannelijke winnaars op, iets waar de organisatoren niet bepaald op hadden gehoopt. Zijn genderneutrale prijzen dan wel een goed idee? 'Een van de risico's van een genderneutrale award is dat die minder zichtbaarheid geeft aan vrouwen', zegt Leen d'Haenens, expert in media en minderheden (KU Leuven).

Werk achter de schermen

Volgens Sarah Murru, expert in intersectionaliteits- en diversiteitsstudies (KU Leuven), is de trend naar inclusiviteit geen verrassing. 'Sinds de jaren tachtig zoeken we naar manieren om onze maatschappij inclusiever te maken, dat zien we bijvoorbeeld ook met vrouwenrechten en LGBTQIA-rechten.' Momenteel wil elke prijsuitreikende organisatie als inclusief gezien worden en daarbij zijn genderneutrale prijzen een eenvoudige manier om dat te bereiken.

Inclusiviteit lijkt misschien makkelijk te realiseren in theorie, maar wanneer je inzoomt op de praktijk stoot je op heel wat moeilijkheden. Murru vertelt: 'Wanneer je in-clusief probeert te zijn, maar het werk achter de schermen niet doet om discriminatie te vermijden, geef je minderheden niet dezelfde kansen om deze prijzen te winnen.' Het heeft bijvoorbeeld geen nut om de ingang

van een gebouw breder te maken voor rolstoelgebruikers als je in dat gebouw geen lift hebt die je naar boven brengt.

'Misgendering kan zeer pijnlijk zijn en zo kunnen goedbedoelde maatregelen hun effect totaal missen'

Arlo Devreese, non-binaire muzikant

Dat werk achter de schermen is echter minder zichtbaar én veel moeilijker. Bij genderneutrale prijsuitreikingen is dit ook niet beperkt tot de organisaties achter de prijzen. Communicatiewetenschapper en genderexpert Sofie Van Bauwel (UGent) verklaart: 'Historisch gezien hebben mannen veel meer en beter uitgediepte rollen gekregen dan vrouwen in de filmwereld. Daardoor is het moeilijker voor vrouwen om een goede prestatie neer te zetten, die voldoende uitblinkt om genomineerd en gekozen te worden voor een prijs.'

Voorspelbaar stemgedrag

Wanneer de categorieën dan genderneutraal worden, heeft dat onvermijdelijk gevolgen voor de prijzen, al heeft het ook te maken met wie de genomineerden en winnaars kiest. 'Mensen nomineren vaak acteurs in rollen waarin ze zichzelf herkennen', gaat Van Bauwel verder. De meerderheid van de

jury's bestaat uit witte mannen die dan – vaak onbewust – ook stemmen op witte man-nen.

Daarbij speelt ook het feit dat mensen zich vaker aangetrokken voelen tot herkenbare verhaallijnen. Zo is de typische hoofdrol in een fictief verhaal een sterke man die veel hindernissen moet overwinnen, maar uiteindelijk zijn doel behaalt. Volgens Van Bauwel kan dat een nadeel zijn voor vrouwelijke of non-binaire rollen, omdat die niet vanuit hetzelfde punt starten. Zulke rollen hebben dus vaak al een achterstand tegenover mannelijke rollen.

Er is ook een verschil tussen prijzen die gestemd worden door een jury bestaande uit mensen uit de sector, of door het publiek. Bij publieksprijzen hangt het resultaat vaak af van hoeveel media-aandacht elke genomineerde krijgt. Een andere factor daarin zijn de verwachtingen en de samenstelling van het publiek. Mannen stemmen vaker op mannen en vrouwen stemmen vaker op vrouwen, hoe-wel er zeker uitzonderingen zijn.

MIA's

De MIA's, de jaarlijkse Vlaamse muziekprijzen van VRT en VLB, zijn sinds vorig jaar genderneutraal. Deze editie kwam zangers Pommeliens Thijs als grote winnaar uit de bus. 'In de eerste plaats gaan de MIA's over muziek en niet over het gender van de artiest', stelt Gerrit Kerremans, muziekcoördinator bij de VRT.

'Elk jaar herbekijken we de categorieën en na onder andere de commotie die er speelde bij de BRIT Awards met Sam Smith, kozen we voor genderneutrale prijzen', gaat Kerremans verder. Sam Smith was één van de artiesten die in 2021 een oproep deden om de BRIT Awards genderneutraal te maken.

Volgens Kerremans hoeven vrouwen in Belgische muziek niet per definitie het onderspit te delven. 'België heeft een zeer sterke groep vrouwelijke artiesten, zoals Pommeliens Thijs en Camille Dhont.' Bovendien werden er bij de MIA's genomineerden toegevoegd om te vermijden dat minder vrouwen de voorselectie zouden halen.

Het gesprek aangaan

Arlo Devreese, een non-binaire muzikant, ziet zowel de voor- als nadelen van genderneutrale prijzen. 'Bij alle initiatieven die genderinclusiviteit betreffen, loop je het risico met een privilege voor mannen te eindigen. Je kan wel naar een bepaald doel toe werken, maar als je het verkeerd uitvoert heeft het weinig nut', vindt Devreese.

'De vooruitgang wat genderdiversiteit betreft wordt contraproductief als het werk achter de schermen niet gedaan wordt'

Sarah Murru, expert in intersectionaliteits- en diversiteitsstudies (KU Leuven)

Voor Arlo is het vooral belangrijk om het gesprek aan te gaan met de artiesten in kwestie. 'Misgendering kan zeer pijnlijk zijn en zo kunnen goedbedoelde maatregelen hun doel voorbij streven. Een moment dat heel positief zou moeten zijn, laat dan toch een negatief gevoel achter.' De BRIT Awards tonen dat zoiets vermeden kan worden door artiesten zelf inspraak te verlenen.

Daarbij mogen we trans personen, waaronder ook non-binaire personen vallen, vooral niet veralgemenen. 'Het is belangrijk om telkens opnieuw de conversatie aan te gaan, iedere trans persoon heeft immers eigen en andere gevoelens.'

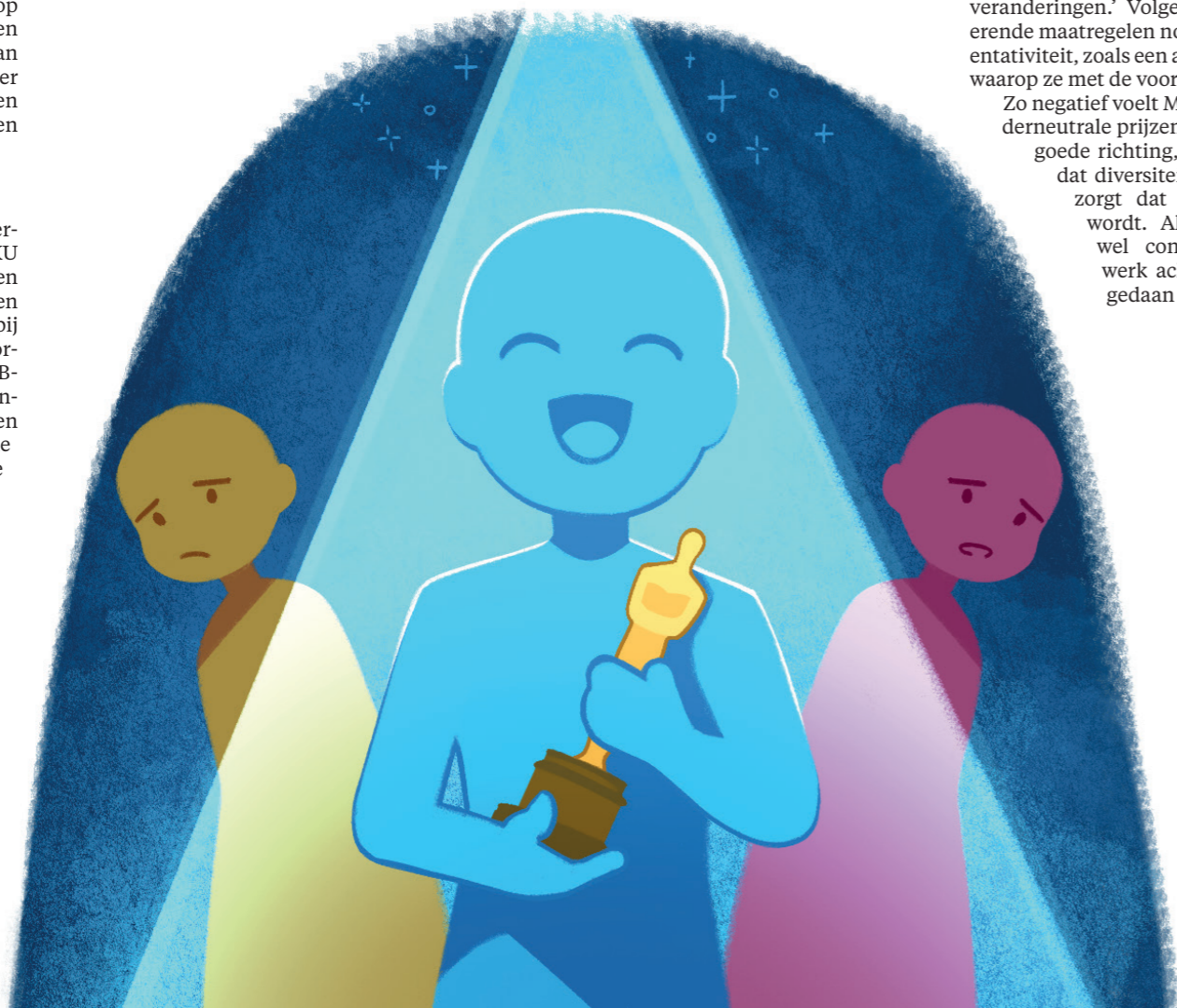
Devreese benadrukt dat die het geen ramp vindt om binnen een vrouwelijke categorie genomineerd te worden, zolang daar correcte uitleg bij gegeven wordt. 'De organisatie zou moeten vermelden dat ik geen vrouw ben, maar dat ze geen categorie hebben voor non-binaire personen', vertelt die.

Verdeelde meningen

Voor d'Haenens komen de genderneutrale prijzen er te snel. 'De muziek- en entertainmentindustrie hebben stappen overgeslagen en zijn nog niet klaar voor zulke veranderingen.' Volgens haar zijn er flankerende maatregelen nodig voor betere representativiteit, zoals een aanpassing van de wijze waarop ze met de voorselectie omgaan.

Zo negatief voelt Murru het niet aan. Genderneutrale prijzen zijn net een stap in de goede richting, vindt ze: 'Het is goed dat diversiteit erkend wordt en het zorgt dat het gesprek geopend wordt. Al is deze vooruitgang wel contraproductief als het werk achter de schermen niet gedaan wordt.' ☹

MARIE WAGEMANS

BEELD: EMILIA VAN DROOGENBROECK

NAVRAAG WALTER PAULI

'Een negatief stuk brengt applaus met zich mee, een positief stuk lange gezichten'

Oud-vetaraan en gerenommeerd *Knack*-redacteur Walter Pauli blikt terug én vooruit op zijn carrière, en dat op de plaats waar zijn journalistieke pen destijds werd aangescherpt. 'Pas als je een positief stuk over een politicus hebt geschreven, weet je hoe de Wetstraat in elkaar zit.'

'Hier heb ik mijn slechte manieren geleerd', lacht Walter Pauli wanneer hij ietwat verward en buiten adem de redactie binnenkomt en rond zich heen kijkt. 'Toen deden we steeds nachtes door om elke week weer een *Veto* in elkaar te steken. Het was de bedoeling dat we klaar waren om twee of drie uur 's nachts, maar dat werd vaak zes uur 's ochtends.'

Afgestudeerd in Oude Geschiedenis, schrijft Pauli al jaren over politiek en maatschappij. Hij staat vandaag bekend als de wetstraatwatcher met het beste geheugen, eerst bij *De Morgen* – achtereenvolgens als politiek journalist, chef sport en adjunct-hoofdredacteur – nu bij *Knack*. Gedurende jaargang 14 tot en met 19 van jouw favoriete studentenblad was Pauli echter nog vast redactielid. Jaargang 16 bracht hij daarbovenop tot een goed einde als redactiesecretaris.

Eerst leerde hij als stafmedewerker bij de Sociale Raad (nu geïntegreerd in LOKO) sociale dossiers kennen, waarna hij bij *Veto* werd binnengetrokken om dan ook maar meteen over die dossiers te schrijven en nieuws te maken. 'Ik merkte al snel dat dat schrijven mij heel erg lag', en zo geschiedde.

Heeft *Veto* voor u de doorslag gegeven om journalist te worden?

Walter Pauli: '*Veto* was destijds voornamelijk een sociaal engagement voor mij. Net zoals ik daarnaast ook chiroleider was bijvoorbeeld. De rest kwam later pas.'

'In 1992 werd ik door *De Morgen* opgebeld

met de boodschap: "Wij hebben uw stukken voor *Veto* gelezen. Wilt u niet eens komen praten?" Dat ging toen voornamelijk over mijn stukken die ik over NSV1 en extreemrechts schreef. Ik ben dus van mijn bureau bij *Veto* rechtstreeks achter mijn bureau bij *De Morgen* gevlogen. Maar ik heb me niet bij *Veto* aangesloten met die uitkomst in het achterhoofd.'

Plukt u nog steeds de vruchten van uw tijd bij *Veto* in uw professionele leven?

'Niet alleen in mijn professionele leven. (*lacht*) Ik leerde hier ook mijn vrouw Ria Vandermaesen kennen. Zij was gedurende jaargang 19 redactiesecretaris en verantwoordelijke uitgever.'

'Een artikel is geen gedicht, en dus ook geen individuele expressie'

'Onze redactie was altijd zeer streng voor elkaar: feedback was een vaste waarde binnen *Veto*. Dat is natuurlijk *tricky*, want als je zelf kritiek levert, moet je die ook kunnen slikken van een ander. Ik vond dat ik daardoor voorsprong had op mijn collega's bij *De Morgen*. Dat heb ik aan *Veto*'s feedbackcultuur te danken.'

'Daar konden de *De Morgen*-redactie of *Knack*-redactie nog heel wat van leren. Tijdens een van mijn eerste redactievergaderingen bij *Knack*, vielen ze bijna van hun stoel toen ik kritiek leverde op iemands artikel. Dat waren ze daar duidelijk niet gewoon van elkaar.'

'Zo moet je bijvoorbeeld ook leren omgaan met eindredactie. Als je gaat zeuren over elke letter die veranderd wordt, dan kan je niks komen doen op een redactie. Een artikel is geen gedicht, en dus ook geen individuele expressie.'

U was adjunct-hoofdredacteur gedurende de ontslagronde van 2009 bij *De Morgen*, en moest enkele maanden in overlevingsmodus gaan omdat er zoveel mensen uit onvrede ontslag namen. Wat

dreef u toen voort om verder te gaan, en ook geen ontslag te nemen?

'Dat was het slechtste jaar van mijn leven. Ik zag *De Morgen* deels als een eigen journalistiek project.'

'Toen ik pas bij *De Morgen* werkte, was er een oorlog aan de gang tussen *De Morgen* en enkele profven van de KU Leuven. Die profven hadden het boek *Wegwijs gezondheid* geschreven, waarin ze verkondigden dat homoseksualiteit een ziekte was. Dat boek werd door het Davidsfonds uitgegeven. Wij waren toen de enigen die onze kritische pen durfden boven te halen. Het gaat me om zo'n soort zaken.'

Vaak staan we als lezers niet stil bij de interne politiek van een mediabedrijf. Onderschatten we die?

'Naast externe spanningen zal je ook altijd wat interne botsingen hebben. Intern heb je meestal drie soorten discussies: politiek-inhoudelijke spanningen, menselijke spanningen en organisatorische spanningen. Al heb ik intern nooit iemand gekend die *Veto* kapot wilde krijgen. Extern daarentegen...'

'Ook de nodige rock-'n-roll was bij *Veto* te vinden'

'Destijds werd *Veto* bijvoorbeeld voortdurend belaagd door KVHV en NSV. Die kwamen in onze gangen betogen en de boel bezetten. Zo heb ik Bart de Wever hier ooit letterlijk en figuurlijk *buitengesmeten*. Alle reischoppers hadden zich verkleed die dag. Een van hen - De Wever dus - was verkleed als politieman en zat in een winkelkarretje. Ik heb de deur vervolgens wagenwijd opengezet en hem met zijn klikken, klakken én karren naar buiten gereden. Dat stond de dag erna natuurlijk in geuren en kleuren in het blaadje van de KVHV. Ik had toen al enige reputatie. Pas jaren later vernam ik dat het Bart De Wever was, die ik destijds had buitengesmeten.'

'Ik herinner me ook nog de rellen tussen Bart Somers en *Veto*. Bart Somers was op dat moment sociaal afgevaardigde van Rechten en ik zat destijds nog in de Sociale

Raad. Zijn gelijkgezinden hebben de jaren erna *Veto* proberen met de grond gelijk te maken. Ons onafhankelijke blad moest en zou een partijblad worden. Dat is netjes tegengehouden. Een beetje rock-'n-roll kon je bij *Veto* dus ook wel vinden.'

In *Knack* deinsde u niet terug om man en paard te noemen in de zaak-Rousseau. Daarbij noemde u als een van de enige rol van enkele journalisten die te actief zouden hebben samengewerkt met het gerecht. Is de zaak-Rousseau een van die momenten waarbij duidelijk wordt hoe media niet meer aarzelen om het over het privéleven van politici te hebben?

'De weerstand is inderdaad kleiner geworden om het over het privéleven van politici te hebben. Als het privéleven politiek relevant is, kan het, vind ik. Maar sla eens een week voor de verkiezingen een *Dag Allemaal* open...'

'Ik ben even streng geweest voor Conner Rousseau als voor de rol die de media in dit proces vervulden. Af en toe geef je complimenten en af en toe verwijten, maar je moet een rechte rug proberen te houden. Tegenover jezelf, maar ook tegenover anderen.'

'Het is net dapper om af en toe een positief stuk over iemand te schrijven. Pas dan weet je hoe de Wetstraat in elkaar zit. Ik schreef vorige week nog een kritisch opiniestuk over Paul Van Tigchelt. Velen vonden dat een geweldig stuk, behalve enkele liberalen die zich aan elkaar hebben vastgeklampt. Dan krijg je snel applaus, maar als je over iemand iets goed schrijft, zijn er meer lange gezichten.'

Gebeurt het soms dat journalisten een bepaald stuk niet brengen omdat het een politicus positief zou kunnen belichten?

'Als het nodig is, moet je het schrijven, die verantwoordelijkheid heb je wel als journalist. Het wantrouwen in de instellingen is nog nooit zo groot geweest. Tijdens de verzuiling schreef iedereen voor zijn eigen club en was de kritische houding de moeilijkste, maar vandaag is dat omgekeerd. De gemakkelijkste modus als journalist is de kritische. Indien iets goed is, mag dat ook worden gezegd.'

'Natuurlijk moet je ook van gedachten kunnen veranderen. Het is niet omdat een politicus morgen iets goed doet, dat dat overmorgen opnieuw het geval is. Zo heb ik al eens een zeer positief artikel geschreven over Zuhair Demir, maar ook al heel wat kritische artikels.'

Kijkt u na al die jaren nog naar de leescijfers van uw artikelen?

'Die worden tegenwoordig zachtjes onder onze neus geduwd op redactievergaderingen.' (lacht)

Maar u verandert uw artikelen of uw selectie in nieuws niet vanwege slechte leescijfers, bijvoorbeeld?

'Er kunnen zoveel redenen schuilgaan achter een slecht gelezen stuk. Ik heb een zeer getalenteerde collega die zegt: "Ik weet perfect welke stukken van mij de top vijf zullen halen." Die neemt dan ook bij voorkeur enkel dat soort artikelen aan op de vergadering.' (lacht)

'Ik heb redacties altijd met voetbalploegen vergeleken. Je moet natuurlijk goed zijn in je job, maar je moet ook tevreden kunnen zijn als de andere scoort. Wanneer je alleen maar content kan zijn als je zelf de goals maakt, heb je een probleem en zet je je eigen model onder druk. Dan ga je voor het eigen gewin.'

In juni zullen meer dan 500.000 Vlaamse en Brusselse jongeren voor het eerst gaan stemmen. Hoe bereik je die first time voters? Het zijn er nog nooit zoveel geweest als nu.

'Moeizaam, of mag ik dat niet zeggen? (lacht) Ze zijn heel moeilijk te pakken te krijgen. Zeker als je de 16-jarigen meerekent die in 2024 voor de Europese verkiezingen mogen gaan stemmen.'

'Ik probeerde de strategie van Bart De Wever uit te leggen aan de hand van Look What You Made Me Do van Taylor Swift'

'Wij proberen jongeren vooral te bereiken door ons in hun leefwereld in te leven, in te zetten op sociale media en meer met beeld te werken. Daar helpen onze jonge redactieleden mee. Een goed voorbeeld is misschien dat ik de strategie van Bart De Wever heb proberen uit te leggen aan de hand van een songtekst van Taylor Swift: *Look What You Made Me Do*.'

Toen Sammy Mahdi zijn beruchte TikTok-filmpje postte waarin hij fulmineerde tegen de 'werkstrafes' voor de Reuzegommers, oogstte hij verontwaardiging bij ouderen, maar tof bij de meeste jongeren. Als je enkel de commentatoren

BEELD: ROBIN GEUKENS

die extra's op vlak van grafische vormgeving. Een mooie lay-out doet nog steeds wonderen. Die van jullie ziet er nu trouwens stukken beter uit dan die van ons dertig jaar geleden. En wij vonden toen al dat onze lay-out er beter uitzag dan ooit.'

Veto viert binnenkort zijn vijftigste verjaardag, zal ons studentenblad er over vijftig jaar ook nog zijn?

'Ik hoop het. Als je het reeds vijftig jaar hebt kunnen volhouden, moet nog eens vijftig jaar wel lukken.' (lacht)

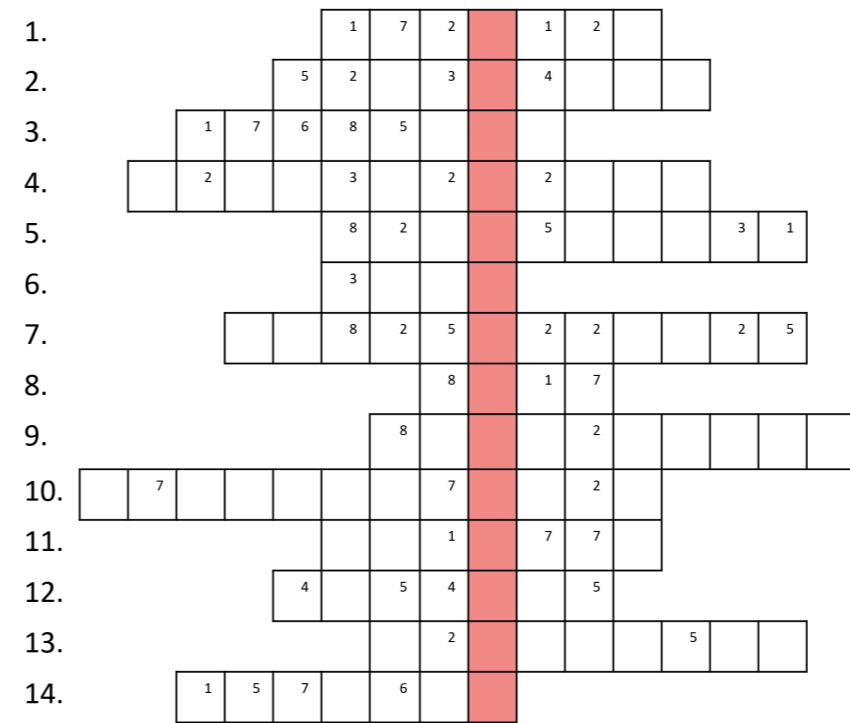
Tot slot. Klopt het dat u uw huwelijksfoto's voor Veto's redactie maakte?

'De ouders van mijn vrouw hadden ons een fotosessie van een huwelijksfotograaf cadeau gedaan. We zijn gewoon op het stadhuis getrouwd, en de typische locatie voor dergelijke foto's was dan het Begijnhof of het Arenbergkasteel, maar daar hadden we niet zoveel zin in.'

'Toen zei Ria: "Weet ge wat, we trekken ze wel aan de 's-Meiersstraat (huisnummer 5, de locatie van Veto's redactie, red.). (lacht) Als er één plek is die symbolisch aanvoelt voor ons, is het wel de redactie van Veto.' ☺

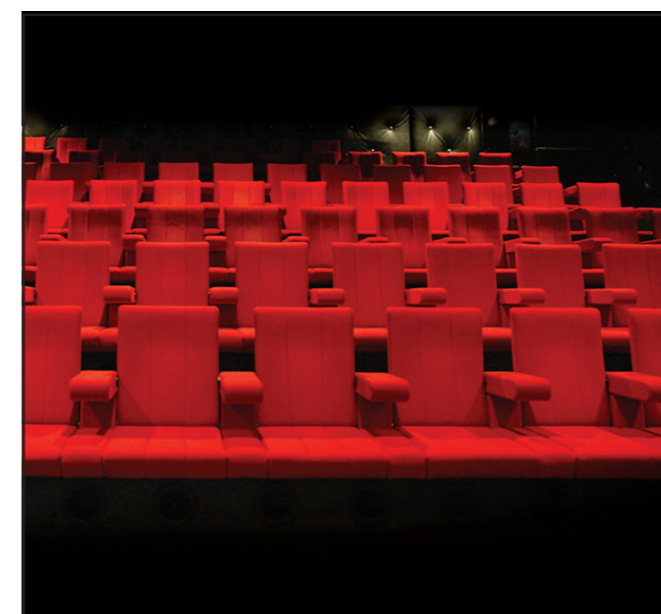
ELIAS FRET EN MAUD REEKMANS

SJARELS CRYPTO

OPGAVE

- Gesloten koppeltje
- Zit niet scheef
- Aangename dame op haar hoogtepunt
- Gebeurdeholte
- Vogellamp
- West-Vlaams gaan
- Reclame-eter
- Links vod (liefkozend)
- Vogelstrijd
- Misnoegd een bakje troost drinken
- Vloerbloem
- Ongemanierde cafébezoeker
- Wetenschap
- Slagwerkmuts

5 x een cinematicket
CINEMA
★
ZED

Stuur de oplossing naar crypto@veto.be, de winnaars worden in de volgende Veto bekend gemaakt.

Winnaars van Veto 5007: Emma Van Huffel, Eva van de Peer, Kit Savonet en Simon Peeters

De oplossing van de crypto in 5007: 1. Spinvis, 2. BuRgervader, 3. Veteraan, 4. Checklist, 5. Dageraad, 6. Lessenrooster, 7. Stereo-type, 8. Reisbureau, 9. Nachtmerrrie, 10. Maaltafel, 11. Schoenmaker, 12. Vooruitgang, 13. Rechtdoorzee

DISCLAIMER: crypto 6007 bevat een fout: er ontbreekt een vakje in het tweede woord.

KU LEUGEN

Ontdek NSV!, begin niet bij de KU Leuven

KU Leuven legt officiële grens vast voor gedrag: 'Nooit meer erover!'

KU Leuven reageert: 'We vallen van onze stoel!'

De paasvakantie

Mijn uitstelgedrag

redactie

Hoofdredacteur
Kasper Nollet kasper@veto.be

Redactiesecretaris en v.u.
Freya Caris freya@veto.be

Redacteur Onderwijs
Simon Tibo simon@veto.be

Redacteur Student
Anke Neys anke@veto.be

Redacteur Internationaal
Lara Turgut lara@veto.be

Redacteur Cultuur
Elias Fret elias@veto.be

Redacteur Illustratie en Cartoon
Emilia Van Droogenbroeck emilia@veto.be

Redacteur Media & PR
Robin Geukens robin@veto.be

Verantwoordelijke Navraag
Maud Reekmans maud@veto.be

Verantwoordelijke TVeto
Femke van Crombrugge femkevc@veto.be

Verantwoordelijke Groepsgevoel & welzijn
Eva Coppens eva@veto.be

Verantwoordelijke Eindredactie
Femke Beutels femkeb@veto.be

Verantwoordelijke Financiën
Wolf France wolf@veto.be

colofon

Eindredactie Xhoana Memçaj, Anna Claes, Elise Renckens, Lise Ackermans, Pieterjan Douchy, Simon 'DVLH over regeneratieve landbouw' Sterck, Fien Pauwels, Simeon 'het Winaschild, keigroot!' Duwel, Vincent De Vocht, Robin 'weer naakt' Geukens, Lara Turgut, Freya 'Sels in een wortelpak' Caris, Anke 'een schotse strijder? (lol, sorry)' Neys, Femke Van Crombrugge, Elias Fret, Kasper 'De onthulling van Sels' minnares' Nollet en Femke 'Een pottenclub' Beutels **Vormgeving** Freya Caris **Cover** Freya Caris **Schrijvers** Kasper Nollet, Joke 'Jason Momoa gewoon omdat het kan' Gerits, Jesse Bruggemans, Rutger 'een héél genante foto van Ben Weyts (zijn haarlijn)' Ballet, Pieterjan 'Mijn rekeningnummer' Douchy, Simon Sterck, Luc Vanheerentals, Michiel Leen, Simeon Duwel, Isabela Rigolin Torres, Anke Neys, Ine Van Parys, Rutger Hermans, Lara Turgut, Marie Wagemans, Cleo Croonenberghs, Joanna Wils, Kimberly 'Een F1 GP' Vrancken, Lien De Munter, Elias Fret, Paul Diallo, Maud Reekmans **Illustratoren** Mira Caris, Sousanna 'Alle vorige covers' Zacharian, Gilles Dekelver, Lizzy Verkaempst, Emilia Van Droogenbroeck, NIX (Marnix Verduyn) **Fotografen** Femke Van Crombrugge, Sousanna Zacharian, Kasper Nollet, Robin Geukens, Cleo 'een weide vol bloemetjes met veel kleurtjes :))' Croonenberghs, Simon Sterck **Beeldpaginas** Emilia Van Droogenbroeck **K U Leugen** Simon Sterck, Kasper Nollet, Xhoana Memçaj **Crypto** Kasper Nollet en zijn waarde schoonvader Jean-Pierre Caris **TVeto** Femke Van Crombrugge, Félicité Bimina, Margot Baelemans, Emma Nollet, Anke Neys, Elien Vandemeersch, Kimberly Vrancken, **Veto English** Emilie de la Motte, Anna Claes, Elien Vandermeersch, Fien Pauwels, Kasper Nollet, Lara Turgut en Femke Beutels

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze redactievergadering op donderdag om 20u in 's-Meiersstraat 5, bezoek onze Facebookgroep of stuur een berichtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag 'Wat moet er ooit op de cover van Veto staan?'

ADVERTEREN IN VETO?

Mail freya@veto.be

KU LEUVEN

Stuvo

Herstel zelf je fiets!

Vind al het gereedschap en gratis ondersteuning in het DIY Fietsatelier

Minderbroedersstraat 50, 3000 Leuven
Ma > Don: 9.30 - 17 uur • Vrij: 9.30 - 13.30 uur
Arenberg - Auditoria K, Celestijnenlaan 200K, 3001 Heverlee
Ma, Di & Woe: 10 - 14 uur

Meer info op kuleuven.be/mobiliteit
Of scan de QR-code en maak meteen een afspraak

Elke lijn telt.

Wist je dat iedereen kan meewerken aan Veto?

Veto zoekt schrijvers, tekenaars, fotografen, nalezers, interviewers, moppentappers, videomakers, vertalers... Heb je interesse? Kom volgend semester gewoon naar een van onze **vergaderingen** (elke donderdag om 20u) in 's-Meiersstraat 5. Of stuur een mailtje naar veto@veto.be.

Ervaring is niet nodig, enkel goesting!

Ontdek de opleidingen
na je bachelor of master

VERDER
STUD R
BEURS

Zaterdag 16 maart 2024

Info en inschrijven: www.verderstudeerbeurs.be